

Epektibong Panalangin para sa mga Nawawala

“...ang diyos ng sanlibutan ang nagbubulag sa mga kaisipan nila ng mga hindi naniniwala...”

2 Corinto 4:4

Ni

Lee E. Thomas

Epektibong Panalangin para sa mga Nawawala

Ni

Lee E. Thomas

Ang mga panipi ay mga nakuha sa King James na Bersyon ng Bibliya

Copyright 2003

Lee E. Thomas

All Rights Reserved

Inimprenta Ni

John the Baptist Printing Ministry

Milford, Ohio

Inimprenta sa Estados Unidos ng America

Mga nilalaman

1. Pag-unawa sa Pangangailangan
2. Ang Batayan sa Bibliya
3. Ang mga Pansariling Salik
4. Ang Mga Partikular na Kahilingan
5. Ang Espirituwal na Digmaan
6. Mga Personal na Patotoo
7. Paggawa ng Pangako

Kabanata 1

Pag-unawa sa Pangangailangan

Ang nawawala ay hindi at sa katunayan ay hindi maliligtas maliban kung may magdarasal para sa kanila. Ito ay isang nakagigimbal na pahayag na parang hindi kapani-paniwala hanggang sa tingnan natin ang paglalarawan ng Bibliya tungkol sa nawawala bilang isang: mga anak ng diyablo (Juan 8:44), sa ilalim ng awtoridad ni Satanas (Mga Gawa 26:18), bahay ng isang malakas na tao (Marcos 3). :27), mga bilanggo ng digmaan (Isaias 14:17) at nabulag sa ebanghelyo (II Corinthians 4:34).

Ang lahat ng ito ay nakakatakot na mga dahilan kung bakit kailangan nating ipagdasal ang mga nawawala kung nais nilang magkaroon ng anumang pag-asa ng kaligtasan. Ngunit tumutok lamang tayo sa espirituwal na pagkabulag sa isang sandali. Sinasabi ng II Corinthians 4:3-4, "Datapuwa't kung ang ating ebanghelyo ay nakatago, ito'y nakatago sa kanila na nangaligaw; ni Kristo, na siyang larawan ng Diyos, ay dapat lumiwanag sa tema" Malinaw na itinaturo ng talatang ito na binulag ni Satanas ang isip ng mga nawawala partikular na upang pigilan sila sa pag-unawa sa ebanghelyo.

Sinabi ni Lewis Sperry Chafer, "Ang pagbulag o pagtatakip ng pag-iisip, na binanggit sa II Mga Taga Corinto 4:3-4, ay nagdudulot ng pangkalahatang kawalan ng kakayahan na maunawaan ang daan ng kaligtasan, at ipinataw sa hindi nabagong tao ng pangunahing kaaway ng Diyos na arko sa kanyang mga pagtatangka upang hadlangan ang layunin ng Diyos sa pagtubos. Ito ay isang kondisyon ng pag-iisip laban sa kung saan ang tao ay walang kapangyarihan' (Chafer 57).

Isa sa pinakadakilang mangangaral sa lahat ng panahon ay si Charles H. Spurgeon. Makinig habang ibinabahagi niya ang patotoo ng kanyang pagbabalik-loob: "Inaamin ko na ako ay tinuruan sa kabanalan, inilagay sa aking duyan sa pamamagitan ng mga kamay na nananalangin, at pinatulog ng mga awit tungkol kay Jesus. Narinig ko ang Ebanghelyo nang tuluyan. Gayunpaman, nang ang Salita ng Panginoon ay dumating sa akin na may kapangyarihan, ito ay parang bago na ako ay nanirahan sa mga hindi nabisitang mga tribo ng Central Africa at hindi pa narinig ang balita tungkol sa naglilinis na bukal na puno ng dugo, na hinugot mula sa mga ugat ng Tagapagligtas.

Nang sa unang pagkakataon ay natanggap ko ang Ebanghelyo at ang aking kaluluwa ay naligtas, naisip ko na hindi ko pa ito narinig. Sinimulan kong isipin na ang mga mangangaral na aking pinakinggan ay hindi tunay na ipinangaral ito. Ngunit, sa pagbabalik-tanaw, ako ay may hilig na maniwala na narinig ko nang lubusang ipinangaral ang Ebanghelyo nang maraming daan-daang beses noon. Ito ang pagkakaiba: Narinig ko iyon na parang hindi ko narinig. Nang marinig ko ito, ang mensahe ay maaaring hindi naging mas malinaw sa sarili nito kaysa noong unang panahon, ngunit ang kapangyarihan ng Banal na Espiritu ay naroroon upang buksan ang aking mga tainga at gabayan ang mensahe sa aking puso.

Naisip ko noon na hindi ko pa narinig ang katotohanang ipinangaral. Ngayon ay nakumbinsi ako na ang liwanag ay madalas na sumisikat sa aking mga mata, ngunit ako ay bulag; samakatuwid, naisip ko na ang liwanag ay hindi kailanman dumating doon. Ang liwanag ay nagniningning sa lahat ng oras, ngunit walang kapangyarihang tanggapin ito. Ang bola ng mata ng kaluluwa ay hindi sensitibo sa mga banal na sinag" (Spurgeon 2628).

Ang patotoo ni Spurgeon ay isang makapangyarihang paglalarawan kung gaano kawalang-bisa ang ebanghelyo sa isang isip na nabulag dito. Ang pagbabahagi ng ebanghelyo sa mga taong walang nanalangin ay parang paghikayat sa isang bulag na tingnan ang magandang paglubog ng araw kasama mo. Ito ay isang kaso na walang pag-asa, dahil siya ay bulag.

Hindi niya makita!

At maliban kung alisin ng Banal na Espiritu ang mga nagbubulag na demonyo at buksan ang kanyang isip at puso sa ebanghelyo, hindi siya maliligtas dahil ang mga bagay ng Diyos ay "kamangmangan sa kanya" (I Mga Taga Corinto 2:14). Ang salitang Griyego para sa kahangalan ay "moria" kung saan nagmula ang moron. Tinukoy ng Webster ang moron bilang "ang pinakamataas na pag-uuri ng kakulangan sa pag-iisip, higit sa walang pakinabang at idiota." Kaya, ang isang nawawalang tao ay nakikita ang ebanghelyo bilang kabobohan at hangal, ngunit

ito ay ang "malakas na tao" sa kanyang buhay na nagiging sanhi ng negatibong saloobin sa ebanghelyo.

Ang subukang ibahagi ang ebanghelyo sa isang taong nasa ganitong kalagayan (na kinabibilangan ng bawat nawawalang tao na walang pagdarasal) ay maaaring makapinsala pa kaysa sa kabutihan. Sabi ni Jessie Penn-Lewis, "Hanggang sa makilala natin ang malakas na lalaking 'ganap na armado' sa likod ng lahat ng kadiliman ng pag-iisip, at pagkabalag sa Ebanghelyo, hindi tayo makagagawa ng marami sa pag-alis ng mga tao mula sa kapangyarihan ng kadiliman tungo sa kaharian ng Mahal na Anak ng Diyos. At hangga't hindi natin alam kung paano tumupad sa babala ng Panginoon at unang gapusin ang malakas na tao, ang mga pagtatangka na ginagawa nating 'samsam sa kanyang mga ari-arian' ay magpapagalit lamang sa kanya, at magbibigay-daan sa kanya na palakasin ang kanyang sandata, at bantayan ang kanyang palasyo. sa kapayapaan" (Penn-Lewis 42-3),

Kapag naunawaan natin ang kahalagahan ng pagdarasal para sa mga kaluluwa na maligtas, dapat nating matutunan kung paano ito gagawin. Sa Enero, 1979 na isyu ng Fullness Magazine, sumulat si Manley Beasley ng isang artikulo na pinamagatang "Praying for the Lost." Ito ang kanyang pambungad na pahayag: "Ang pagdarasal para sa nawawala ay isang lugar kung saan marami ang sinasabi ngunit kakaunti ang nalalaman o nauunawaan." Ito ay tulad ng sinusubukang buksan ang isang naka-lock na safe nang hindi nalalaman ang kumbinasyon; gaano man kahalaga ang mga nilalaman, sa huli tayo ay nabigo at huminto.

Ngunit ang mga kaluluwang walang hanggan kung kanino namatay si Kristo ay napakahalaga para sa atin na huminto. Samakatuwid, dapat nating matutunan kung paano mabisang manalangin para sa kanila. Sa katunayan, maaaring ang iyong panalangin ang nag-iwas sa isang tao mula sa impiyerno. Ang kilalang revivalist na si Charles G. Finney ay nagsabi, "Sa kaso ng isang hindi nagsisisi na kaibigan, ang mismong kondisyon kung saan siya dapat maligtas mula sa impiyerno ay maaaring ang taimtim at pagmamakaawa ng iyong panalangin para sa indibidwal na iyon" (Finney 54).

Ginawa lamang ni Jesus ang nakita Niyang ginawa ng Ama (Juan 5:19). Gayundin, dapat nating gawin lamang ang nakikita nating ginagawa ng ating Panginoon, at kung ano ang Kanyang ginagawa "Siya ay nabubuhay magpakailanman upang mamagitan" (Hebreo 7:25). Nakagawa tayo ng isang malaking pagkakamali sa pamamagitan ng paglalagay sa ilang mga Kristiyano bilang mga tagapamagitan. Ito ay may posibilidad na magpahiwatig na ang iba sa atin ay hinalinhan ng responsibilidad HINDI KAYA!!! Lahat tayo ay dapat gawin kung ano ang nakikita nating ginagawa ng ating Panginoon -- manalangin para sa iba.

Kaya, matuto tayo kung paano mabisang manalangin para sa mga nawawala at makiisa sa ating Panginoon sa paggawa ng pangunahing bagay.

Kabanata 2

Ang Batayan sa Bibliya

Ang isa sa pinakamabisang paraan ng epektibong paraan ng panalangin ay nagsasangkot ng paglalahad ng matitibay na dahilan sa Diyos kung bakit kailangang sagutin ang ating mga panalangin. Iniutos pa Niya sa atin na gawin ito sa Isaiah 41:21, "Ilabas ninyo ang inyong kadahilanan, sabi ng Panginoon; ilabas ninyo ang inyong matibay na mga katwiran..."

Ang pinakamatibay na dahilan ay laging nakabatay sa Bibliya, at maraming ganoong mga dahilan tungkol sa 'panalangin para sa mga nawawala. Gusto ko ang paraan ng pagpapahayag nito ni F.J. Huegel, "Kung makakahanap tayo ng paraan upang magamit ang ating mahinang pagsusumamo para sa tulong sa mga dakilang layunin ng Diyos sa pagpapahayag ng Ebanghelyo at sa pagsulong ng Kaharian ni Kristo, pagkatapos ay magsisimula tayong manalangin nang may espiritu at lakas ng isang Paul o isang David Brainard o isang George Muller o isang Praying Hyde, at dapat tayong pakinggan at magaganap ang mga dakilang bagay" (Huegel 80).

Isa sa mga pangunahing dahilan ng pagdarasal para sa mga nawawala ay ang pagmamahal natin sa kanila. Ang panalangin ay inilarawan bilang "pag-ibig sa pamamagitan ng pagyuko sa tuhod." Tiyak, ang pag-ibig ng Diyos sa sangkatauhan ang nagdala kay Hesus sa krus; ang pag-ibig sa kanyang limang kapatid ang nag-udyok sa mayaman sa impiyerno na ipagdadal sila "baka sila'y makarating din sa dakong ito ng pagdurusa" (Lucas 16:27-28); at ang pag-ibig ay magdadala sa atin sa lugar ng pamamagitan.

Ang makasaysayang Pacific Garden Mission sa Chicago ay lubos na ginamit ng Diyos upang iligtas ang daan-daang kaluluwang nagkakandarapa sa bangin ng impiyerno. At hindi nakakagulat na ang labing walong talampakang neon sign na "PACIFIC GARDEN MISSION" ay kasama ang paalala NA SUMUNOD SA IYO ANG MGA PANALANGIN NG INA. tanging ang kawalang-hanggan ang magbubunyag ng hindi kapani-paniwalang bilang ng mga kaluluwang naligtas sa pamamagitan ng mga luha at panalangin ng pagmamahal ng isang ina! Sa katunayan, ang pag-ibig ang ating pinakamalaking pag-aari sa pagliligtas ng mga kaluluwa.

Ang pananampalataya ay isa pang batayan sa Bibliya para sa panalangin para sa mga nawawala. Sinabi ni Jesus, "Ang lahat ng bagay ay posible sa kaniya na sumasampalataya" (Marcos 9:23). Ang lahat ng bagay ay tiyak na kasama ang kaligtasan ng mga kaluluwa. Kung maniniwala ka sa Diyos para sa kaligtasan ng isang tao, magkakaroon ka nito.

Dinala ng apat na lalaki ang kanilang paralitikong kaibigan kay Hesus at, nang makita ang kanilang pananampalataya, sinabi Niya, "Anak, pinatawad ka na sa iyong mga kasalanan" (Marcos 2:5). Bagama't dinala nila siya upang gumaling, tumanggap din siya ng kapatawaran sa

kanyang mga kasalanan. Ito ay isang kahanga-hangang pagpapakita ng kapangyarihan ng pananampalataya. Sa katunayan, ang pananampalataya ay ang barya ng kaharian.

Isa sa mga paborito kong dahilan sa pagdarasal para sa mga nawawala ay ang dakilang kapangyarihan na ibinibigay ng Bibliya sa panalangin. "Ang mabisang taimtim na panalangin ng taong matuwid ay lubhang nakikinabang," ayon sa Santiago 5:16. Ni hindi natin mauunawaan kung gaano talaga kalakas ang panalangin, dahil ito ang may pinakamakapangyarihang impluwensya sa anumang uri sa buong unibersa.

"Ang panalangin ay gawain ng napakadakila na kaayusan na ito ay lampas sa imahinasyon ng mga tao. Sapagkat kapag ang Kristiyano ay nananalangin, ang kanyang kakayahang makamit at ang kanyang kapangyarihang gumawa ng mabuti ay nadaragdagan ng isang libo, oo, isang daang libo ulit. Hindi ito pagmamalabis., ang dahilan ay na kapag nananalangin ang tao, gumagawa ang Diyos" (Huegel 10).

Nang ihulog ang bombang atomiko sa Japan noong World War II, mga 92,000 katao ang namatay. Ngunit nang kubkubin ng Asiria ang Jerusalem na naging dahilan upang si Haring Hezekias ay umiyak sa Diyos para sa kanyang bayan, nagpadala Siya ng isang anghel na pumatay ng 185,000 kawal ng Asiria sa isang gabi. Ang panalangin ni Hezekias ay dalawang beses na mas malakas kaysa sa bombang atomiko!! Kung ang panalangin ay sapat na malakas upang sirain ang mga hukbo, gaano pa katiyak ang kapangyarihan nito na magligtas ng mga kaluluwa!

Kung wala tayong batayan sa Bibliya para ipanalangin ang mga nawawala maliban sa katotohanang inaasahan sa atin ng Diyos, ito ay sapat na. Ang Diyos ay "natigilan" nang wala Siyang mahanap na isang tagapamagitan para sa Israel (Isaias 59:16). Ito ay nagsasabi sa akin na Siya ay umaasa na makahanap ng ilan.

Pakinggan ang mga komento ni Andrew Murray tungkol sa paghahanap ng Diyos ng mga tagapamagitan: "Kadalasan ay kailangan niyang magtaka at magreklamo na walang namamagitan, walang sinumang pumopukaw sa kanyang sarili upang hawakan ang Kanyang lakas. At naghihintay at nagtataka pa rin Siya sa ating panahon, na mayroong halos kaunti na mga tagapamagitan, na ang lahat ng Kanyang mga anak ay hindi ibinibigay ang kanilang sarili sa pinakamataas at pinakabanal na gawaing ito, na marami sa kanila na gumagawa nito, ay hindi nakikibahagi dito nang mas marubdob at matiyaga, Siya ay nagtataka na makahanap ng mga ministro ng kanyang ebanghelyo na nagrereklamo na ang kanilang mga tungkulin huwag mo silang pahintulutan na makahanap ng oras para dito, na Kanyang ibinibilang na una, kanilang pinakamataas, kanilang pinakakasiya-siya, ang kanilang nag-iisang mabisang gawain" (Murray 114).

Inilagay ng Diyos ang pagdarasal para sa iba bilang pangunahing priyoridad sa ating buhay. Pakinggan ang sigaw ng puso ng Diyos, "Kaya't ipinamamanhik ko, na, una sa lahat, ang mga pagsusumamo, mga panalangin, mga pamamagitan, at pagpapasalamat, ay gawin para sa lahat ng mga tao... na ibig na ang lahat ng tao ay maligtas, at magsilapit sa ang kaalaman sa katotohanan" (I Timoteo 2:1-4).

Ang salitang Griyego para sa una ay "proton" at tinukoy sa diksyunaryo ni Strong bilang una o pangunahin sa oras, lugar, kaayusan, o kahalagahan. Dahil ninanais ng Diyos na ang lahat ng tao ay maligtas at dahil walang sinuman ang maliligtas nang walang panalangin, nakakapagtaka ba na ang panalangin ay nangunguna sa listahan ng mga bagay na nais ng Diyos na gawin natin?

Kabilang din sa makapangyarihang mga insentibo para ipagdasal natin ang mga nawawala ay ang mga halimbawa sa Bibliya. Ang pinakadakilang **halimbawa** sa lahat ay ang Panginoong Jesus Mismo. Ang propesiya sa Isaias 53 ay nagsasabi na si Kristo ay "namagitan para sa mga lumalabag." Ang propesiyang ito ay literal na natupad nang siya ay nanalangin sa krus, "Ama, patawarin mo sila; sapagka't hindi nila nalalaman ang kanilang ginagawa" (Lucas 23:34).

Si Hesus dapat ang palagi nating huwaran sa pagdarasal para sa iba dahil ginagawa pa rin Niya ito!! Siya ang ating Tagapagligtas at Panginoon, Hari ng mga Hari na nakaluklok sa langit at gayon pa man ay patuloy Siyang nananalangin para sa iba kahit ngayon. Ang Hebreo 7:25 ay pumuputok sa aking isipan, "Kaya't Siya rin ay makapagliligtas sa kanila hanggang sa sukduhan na lumalapit sa Diyos sa pamamagitan Niya, yamang **Siya ay nabubuhay magpakailanman upang mamagitan para sa kanila.**"

Si Apostol Pablo ay isa pang magandang halimbawa na dapat sundin. "Ang pagnanais at panalangin ng aking puso sa Diyos para sa Israel ay na sila ay maligtas" ay ang kanyang mahabagin na pag-amin sa Roman 10:11. Sa Born For Battle, inilarawan ni R. Arthur Mathews ang aking panalangin bilang "katapusan ng banal na paghahanap para sa isang tao upang tumayo. sa puwang at upang mamagitan para sa isang bayang tiyak na mapapahamak sa pamamagitan ng kanilang sariling kasalanan at matigas ang ulo na pagtanggap sa awtoridad ng Diyos sa kanilang likas na buhay" (Mateo 10:4). Ang tanging tanong sa atin ay, "Susundan ba natin ang kanilang halimbawa?"

Bagama't maraming iba pang matibay na batayan sa Bibliya na maaari nating banggitin para sa ganitong uri ng panalanging namamagitan, nais kong banggitin pa ang isa pa — ginawa ito ng Diyos na ating **responsibilidad!!**

Ang pagiging miyembro ng "banal na pagkasaserdote" ng Diyos (I Pedro 2:5) ay nagiging responsable para sa iba dahil ang mga pari ay kumakatawan sa lupa hanggang sa langit. Ang ating pangunahing gawain ay tumayo sa pagitan ng sangkatauhan at ng Diyos na nagsusumamo ng kanilang kaso sa Kanya. Ganito mismo ang ginawa ni Aaron nang kumuha siya ng pansensor at tumayo sa pagitan ng mga buhay at ng mga patay upang itigil ang salot ng kamatayan na dulot ng kasalanan ng Israel (Bilang 16).

Dahil tayong lahat na naligtas ay mga pari, lahat tayo ay may pananagutan na mamagitan para sa mga nawawala, at kung hindi, sila ay mananatili magpakailanman sa lawa ng apoy. Hayaan ang S.D. Ang masakit na pakiusap ni Gordon ay nagsasabi sa ating mga puso: "Hindi ko mapaglabanan ang paniniwala — lubusang ayaw kong sabihin ito, mas gugustuhin

kong hindi kung isasaalang-alang ko ang alinman sa sarili kong damdamin o sa iyo., nawawalang mundo na nariyan dahil nabigo ang isang tao na iugnay ang kanyang buhay sa Diyos, at manalangin" (Gordon 194-95).

Ang dalangin ko ay payagan mo itong makapangyarihang mga dahilan sa Bibliya na magbigay ng inspirasyon sa iyo na ipagdasal ang mga naliligaw na parang walang katulad ng dati.

Kabanata 3

Ang mga Pansariling Salik

Mayroong dalawang salik o kundisyon na kasangkot sa bawat sinagot na panalangin - ang **katuwiran** at **pananampalataya**. Ang ibinilang na katuwiran ni Kristo, na nagmumula sa Kanyang ibinuhos na dugo, ang nagbibigay sa atin ng katapangan na lumapit sa Kanyang trono ng biyaya. Ito ay ganap na kailangan para sa mabisang panalangin. Ngunit ang **pansarili** na katuwiran ay mahalaga rin, dahil ang Awit 66:18 ay nagsasabi, "Kung iisipin ko ang kasamaan sa aking puso, hindi ako didinggin ng Panginoon." Marahil ito ay pinakamainam na ibinubuod ni Jesus nang sabihin Niya, "Kung kayo'y mananatili sa akin, at ang aking mga salita ay nananatili sa inyo, hingin ninyo ang inyong ibigin, at ito'y gagawin sa inyo" (Juan 15:7). Sa madaling salita, sinasagot ng masunuring Kristiyano ang kanilang mga panalangin!!

Ang iba pang kinakailangang salik sa lahat ng nasagot na panalangin ay pananampalataya. Ito ay isang hindi masisirang batas sa espirituwal na kaharian. Ito ay palaging "ayon sa inyong pananampalataya ay mangyari sa inyo" (Mateo 9:29). Ang kawalan ng paniniwala ay patuloy na ating nakakasakit na kasalanan at ito ang madalas na dahilan ng hindi sinasagot na panalangin.

Kaya kapag nananalangin tayo para sa mga nawawala, kailangan natin ng katuwiran (ibinilang at personal) at pananampalataya. Ngunit mayroong walong iba pang mga kadahilanan na partikular na mahalaga para sa gawaing ito. Ang una sa mga ito ay pagkasira. "Ang naghahasik ng luha ay mag-aani sa kagalakan" ay ang batas ng espirituwal na pag-aani. Gayunpaman, gusto namin ang pag-aani nang walang dalamhati. Leonard

Minsang sinabi ni Ravenhill, "Hindi sinasagot ng Diyos ang maraming panalangin -- sila ay masyadong nakakulong sa awa sa sarili o naglalayong personal na kapakinabangan. Siya ay

sumasagot sa desperadong panalangin" (Ravenhill 110). At hanggang sa tayo ay maging desperado para sa mga kaluluwa, ang ating mga panalangin para sa kanila ay maaaring manatiling hindi nasagot. Sapagkat kung paanong si Hesus ay umiyak sa Jerusalem, dapat din nating iyakan ang ating mga nawalang mahal sa buhay kung talagang gusto nating makita silang naligtas.

Sa isang pagkakataon, sumulat ang ilang manggagawa ng Salvation Army sa General Booth na tinutuligsa ang kanilang pagiging hindi epektibo sa pag-akit ng mga kaluluwa at nagtatanong kung ano ang dapat nilang gawin. Nagpadala siya pabalik ng dalawang salita na mensahe, "Subukan mong lumuha." Ang mga luha ay napakalakas na kapag isinama sa pagbabahagi ng ebanghelyo, ginagarantiyahan ng Diyos ang isang mabungang ani (Awit 126:5-6).

Ang isa pang mahalagang kadahilanan ay ang paghihirap. Inilalarawan nito ang matinding **paghihirap** at kirot ng panganganak gaya ng nakikita sa Isaias 66:8, sa sandaling nagdaramdam ang Sion ay isinilang niya ang kanyang mga anak. Ang Lucas 22 ay binabanggit ang tungkol sa paghihirap ni Hesus at ang Kanyang pawis bilang malalaking patak ng dugo. Karamihan sa atin ay hindi pa nakarating dito sa ating buhay panalangin, kaya naman hindi natin nakikita ang mga kahanga-hangang resulta sa pagkapanalo ng nawala kay Kristo.

Inilarawan ni Jesus ang karanasan ng kaligtasan bilang "ipinanganak na muli." Kung paanong ang isang ina ay dumaranas ng mga sakit sa panganganak sa panganganak sa kanyang sanggol, gayon din sa espirituwal na larangan. Binanggit ni Pablo ang tungkol sa "pagdaramdam sa kapanganakan muli" para sa mga hindi pa ganap na espirituwal na mga Galacia na kanyang napanalunan kay Kristo. Ngunit kahit na hindi lubusang napahahalagahan ng isang lalaki ang tindi ng sakit sa panganganak na nararanasan ng kanyang asawa dahil hindi siya nanganganak, hindi rin nauunawaan ng karamihan sa mga Kristiyano ang pangangailangan ng pagdadalamhati para sa mga kaluluwa dahil mga siyamnapu't limang porsyento ng mga nag-aangking Kristiyano ay hindi kailanman nakakuha ng kahit isang kaluluwa para kay Kristo!!

Isa sa aking mga bayani ay si John "Praying" Hyde, isang misyonero sa India na literal na nagbuwis ng kanyang buhay sa pagdarasal para sa mga kaluluwa na maligtas. Noong 1908 nanalangin siya sa Diyos na bigyan siya ng kaluluwa araw-araw. Noong taong iyon ay nanalo siya ng mahigit apat na raan kay Kristo. Nang sumunod na taon, nanalangin siya para sa dalawang kaluluwa sa isang araw (hindi lamang para manalangin, kundi mabinyagan at italaga kay Kristo) at nanalo ng higit sa walong daan kay Kristo. Pagkatapos noong 1910, nanalangin siya para sa apat na kaluluwa sa isang araw at pinagbigyan ng Diyos ang kanyang kahilingan. Ngunit sa taong ito habang humihina ang kanyang kalusugan, hinikayat siya ng isang kaibigan na bumisita sa isang doktor. Para maunawaan natin ang matinding paghihirap para sa mga kaluluwa, pakinggan natin kung ano ang sinasabi ng doktor sa kanya: "Ang puso ay nasa isang kakila-kilabot na kalagayan. Hindi pa ako nakatagpo ng ganitong kasamang kaso na tulad nito. Ito ay lumabas sa natural nitong posisyon. sa kaliwang bahagi patungo sa isang lugar sa kanang bahagi. Sa pamamagitan ng stress at pagkapagod ay nasa napakasamang kalagayan nito na

mangangailangan ng mga buwan at buwan ng mahigpit na tahimik na buhay upang maibalik itong muli sa anumang tulad ng normal na kalagayan. Anong ginagawa mo sa sarili mo? Maliban kung babagohin mo ang iyong buong buhay at isuko ang pagod, kailangan mong bayaran ang pinakamataas na parusa sa loob ng anim na buwan" (Carre 44).

May kabayaran kung sasama tayo sa ating mahal na Panginoon sa paghihirap para sa pagpapalaya ng mga kaluluwa mula sa kaharian ng kadiliman, ngunit sulit ang lahat! Kaya naman, sumama tayo sa marangal na pangkat na "hindi iniibig ang kanilang buhay hanggang sa kamatayan" (Apocalipsis 12:11) at ang tagumpay ay mapapasa atin.

Sa pamamagitan ng maraming maringkad na mga ilustrasyon sa Bibliya tungkol sa kalagayan ng mga nawawala, madali nating makikita kung bakit ang pagtitiyaga sa panalangin ay nagiging isang kinakailangang salik. Inilalarawan ng Isaias 14:17 ang mga nawawala bilang mga bilanggo na tinatanggihan ni Satanas na palayain. Sinasabi sa atin ng Gawa 26:18 na sila ay nasa ilalim ng awtoridad o hurisdiksyon ni Satanas. Marahil ang pinakanakakatakot na paglalarawan sa lahat ay ang ibinigay ni Jesus sa Marcos 3:27 bilang bahay ng isang malakas na tao. Sinasabi pa nga niya sa atin na "walang tao" ang makatutulong sa mga indibidwal na iyon hangga't hindi nakagapos ang malakas na tao.

Ang ilang kumokontrol na mga demonyo ay napakalakas kaya't ang panalangin at pag-aayuno ay kinakailangan upang makamit ang tagumpay (Marcos 9:29). Ang patuloy na panalangin ay kailangan dahil sa pag-aatubili ni Satanas na isuko sila, hindi dahil ayaw ng Diyos na iligtas sila!!

Nagagawa pa nga ni Satanas na kontrolin ang buong bansa at kultura. Ito ang dahilan kung bakit madalas na napakahirap para sa mga misyonero na maging epektibo sa pag-abot sa ilang grupo ng mga tao. "Pitong taon bago bininyagan ni Carey ang kanyang unang nagbalik-loob sa India; pitong taon bago napanalunan ni Judson ang kanyang unang disipulo sa Burmah; Nagsumikap si Morrison ng pitong taon bago dinala kay Kristo ang unang Tsino; ipinahayag ni Moffat na naghintay siya ng pitong taon upang makita ang unang maliwanag na paggalaw ng Banal na Espiritu sa kanyang mga Bechuana ng Africa; si Henry Richards ay gumawa ng pitong taon sa Congo bago ang unang nakumberte ay nakuha sa Benza Mantaka" (Gordon 139-40).

Ang isa sa mga paboritong taktika ni Satanas ay gawing napakaimposible ang sitwasyon kung kaya't tayo ay masiraan ng loob at huminto sa pagdarasal. Ang dahilan kung bakit niya ito ginagawa ay dahil wala siyang ganap na pagtatanggol laban sa panalangin. Totoo ang lumang kasabihan na si Satanas ay nanginginig kapag nakikita niya ang pinakamahinang santo sa kanyang mga tuhod. Ang lahat ng panalangin ay pakikidigma at, kapag ikaw ay nananalangin, si Satanas ay tinatalo kahit na wala kang nakikitang pagbabago sa mga pangyayari.

Gayunpaman, kung nakikita natin kung ano ang nangyayari sa espirituwal na daigdig kapag nananalangin tayo, mapapatibay tayo nang husto. Tandaan kung paano binuksan ng Diyos ang mga mata ng lingkod ni Eliseo upang makita niya ang mga kabayo at mga karo ng

apoy na nagpoprotekta sa kanila mula sa kaaway (II Hari 6:17)? Kaya, patuloy na ipagdasal ang mga nawawala may resulta man o hindi dahil sinasagot ang iyong mga panalangin!!

Ang pinaka-hindi kapani-paniwalang kaso ng ganitong uri ng pagtitiyaga ay matatagpuan sa buhay ni George Muller. Dahil nagkaroon siya ng malaking tagumpay sa unang bahagi ng kanyang ministeryo na makita ang agarang pagbabagong loob ng marami na katatapos lang niyang ipagdasal, nakuha niya ang impresyon na ito ay palaging magiging ganoon. Ngunit pakinggan ang kanyang patotoo tungkol dito, "Kung sasabihin ko na sa loob ng limampu't apat na taon at siyam na buwan na ako ay naging mananampalataya sa Panginoong Jesucristo ay mayroon akong tatlumpung libong sagot sa panalangin, sa parehong oras o sa parehong oras. araw na ginawa ang mga kahilingan, hindi ako dapat masyadong lumayo... Ngunit maaaring isipin ng isa o ng iba na ang lahat ng aking mga panalangin ay nasagot kaagad. Hindi, hindi lahat. Minsan kailangan kong maghintay ng ilang linggo, buwan, o mga taon; minsan maraming taon... Noong Nobyembre 1844, nagsimula akong manalangin para sa pagbabagong loob ng limang indibidwal. Nagdarasal ako araw-araw nang walang isang intermission, may sakit man o nasa kalusugan, sa lupa o sa dagat, at anuman Ang pressure ng aking mga pakikipag-ugnayan ay maaaring. Labingwalong buwan ang lumipas bago ang una sa lima ay napagbagong loob. Nagpasalamat ako sa Diyos, at nanalangin para sa iba. Limang taon ang lumipas, at pagkatapos ay ang pangalawa ay nagbalik-loob. Nagpasalamat ako sa Diyos para sa pangalawa, at nanalangin para sa tatlo pang iba. Araw-araw ay patuloy akong nananalangin para sa kanila, at anim na taon pa ang lumipas bago napagbagong loob ang ikatlo. Nagpasalamat ako sa Diyos para sa tatlo, at nagpatuloy sa pagdarasal para sa dalawa pa. Ang dalawang ito ay nananatiling hindi napagbagong loob. Ang tao kung kanino ang Diyos sa kayamanan ng Kanyang biyaya ay binigyan ng sampu-sampung libong mga sagot sa panalangin, sa parehong oras o araw kung saan sila inialay, ay nananalangin araw-araw sa halos tatlumpu't anim na taon para sa pagbabagong loob ng dalawang indibidwal na ito, gayunpaman sila ay nananatiling hindi napagbagong loob" (Steer 246-47).

Ngunit hindi ito ang katapusan ng kwento. Patuloy siyang nagdarasal araw-araw, taon-taon at pagkatapos ay sinabi niya, "Ang dakilang punto ay huwag sumuko hanggang sa dumating ang sagot. Animnapu't tatlong taon at walong buwan akong nananalangin para sa pagbabagong loob ng isang tao. Siya ay hindi nakaligtas pa pero siya na. Paano kaya kung hindi... 1 am nagdadasal." Dumating ang araw na tinanggap ng kaibigan ni Muller si Kristo. Hindi ito dumating hanggang sa ibinaba sa lupa ang kabaong ni Muller. Doon, malapit sa bukas na libingan, ibinigay ng kaibigang ito ang kanyang puso sa Diyos. Ang mga panalangin ng tiyaga ay nanalo sa isa pang laban, ang tagumpay ni Muller ay maaaring ibuod sa apat na makapangyarihang salita: "Hindi siya huminto" (Eastman 99-100).

Dahil ang panalangin ay digmaan, gusto kong Imungkahi na ang pagsalakay ay mahalaga sa pamamagitan. Binigyan tayo ng Diyos ng hindi kapani-paniwalang awtoridad (Mateo 16:19), at kailangan nating gamitin ito, lalo na sa pandaigdigang ebanghelisasyon (Mateo 28:18-20).

Tayo ay mga mananagumpay (Apocalipsis 12:11) at "higit pa sa mga manlulupig" (Roma 8:37), at inaasahan ng Diyos na "lalapitan" natin ang malakas na tao na kumpleto ang sandata at nagtagumpay sa kanya upang "isamsam ang kanyang mga ari-arian." (Lucas 11:21-22). Gaya ng nakita na natin, binihag ni Satanas ang mga kaluluwa at hindi niya sila ibibigay nang walang laban! Ngunit dapat nating malaman na ang "mga sandata ng ating pakikidigma ay hindi makalaman, ngunit makapangyarihan sa pamamagitan ng Diyos" (II Mga Taga Corinto 10:4). Kapag tayo ay nakikipaglaban• handa sa baluti ng Diyos at sa sandata ng Diyos, lumalaban tayo sa pamamagitan ng pananalangin (Efeso 6:10-18).

Ang Diyos ay makapangyarihang nagbigay ng kapangyarihan sa Kanyang simbahan upang agresibong salakayin at lupigin ang "mga pintuan ng impiyerno." Gayon pa man, tayo ay nakaupo nang walang kabuluhan, pinahihintulutan ang impiyerno na "palakihin ang sarili, at ibuka ang kaniyang bibig nang walang sukat" (Isaias 5:14). Napukaw ang damdamin ko sa graphic na paraan ng paglalahad ni Ravenhill sa trahedyang ito — "May nakasusuklam na pagwawalang-bahala sa simbahan sa panganib ng paghatol" (Ravenhill 80).

Kung paanong ang isang maliit na kahoy na tulos ay kayang hawakan ang isang malaking elepante dahil siya ay sinanay na maniwala na hindi siya makakawala, gayundin ang simbahan ng buhay na Diyos ay nalinlang ni Satanas tungkol sa ating 10 makapangyarihang kapangyarihan (Efeso 1:17-23) at awtoridad na hindi na natin sinusubukan. At patuloy niyang ikinulong ang ating mga mahal sa buhay habang tayo ay nanghihina sa katamaran at kawalan ng pananampalataya.

Si Satanas ay tumatangging kilalanin ang kanyang huling pagkatalo; tumanggi siyang isuko ang alinman sa kanyang nasasakupan hanggang sa kailangan niya; mabangis at mapait niyang tinututulan ang bawat aksyon laban sa kanyang sarili, na nagbubunga lamang ng kung ano ang pilit na inaagaw sa kanya (Newell 27). Kaya naman, panahon na para maging agresibo tayo sa pakikidigma para sa mga kaluluwa, dahil ang kaharian ng langit ay "nagdurusa ng karahasan, at kinukuha ng mga marahas sa pamamagitan ng puwersa" (Mateo 11:12).

Pagdating sa pagdarasal para sa iba, ang pagsusumamo ay napakabisa. Marami ang mga halimbawa sa Bibliya: Abraham para sa Sodoma (Genesis 18), Moises para sa Israel (Exodo 32), Hezekiah para sa Judah (II Hari 19) at ang listahan ay nagpapatuloy. Ang pagsusumamo ay karaniwang nangangahulugan na iniharap mo sa Diyos ang isang Biblikal na dahilan kung bakit dapat Niyang sagutin ang iyong panalangin. Ang Panginoon ay nagtuturo pa sa atin na "ilabas ang ating matibay na mga katwiran" (Isaias 41:21).

A.T. Sinabi ni Pierson, "Dapat nating ipaglaban ang ating kaso sa Diyos, hindi talaga para kumbinsihin Siya, kundi para kumbinsihin ang ating mga sarili. Sa pagpapatunay sa Kanya, na sa kaparaanan ng Kanyang salita at pangako, at karakter, Siya ay nakkagapos na isingit at ipakita ang ating sariling pananampalataya na binigyan Niya tayo ng karapatang magtanong at mag-

angkin, at sasagutin Niya ang ating pagsusumamo dahil hindi Niya maitatangi ang Kanyang sarili" (Pierson 150),

Matindi ang pakiramdam ni Spurgeon tungkol sa kapangyarihan ng pagsusumamo. Sinabi niya, "Kaugalian ng pananampalataya, kapag siya ay nananalangin, na gumamit ng mga pagsusumamo. Ang mga mangagdarasal lamang, na hindi nagdarasal, ay nakakalimutang makipagtalo sa Diyos; ngunit ang mga mananaig ay naglalabas ng kanilang mga katwiran at kanilang matibay na argumento. at pinagtatalunan nila ang tanong sa Panginoon... O, mga kapatid, matuto tayong magsumamo sa mga tuntunin, sa mga pangako, at anumang iba pang bagay na maaaring magsilbi sa atin, ngunit dapat magkaroon tayo palagi ng isang bagay na ipinagsusumamo. Huwag isiping nanalangin na kayo maliban kung ikaw ay may pagsusumamo, sapagkat ang pagsusumamo ay ang pinaka utak ng panalangin" (Spurgeon 49-50).

Kinuha ni George Muller ang unang limang salita ng Awit 68:5, "Isang ama sa mga ulila," at paulit-ulit na ginamit ang parirala upang makiusap para sa kanyang mga ulila. Ito ang kanyang sariling mga salita: "Sa tulong ng Diyos, ito ang aking magiging argumento sa Kanyang harapan, tungkol sa mga ulila, sa oras ng pangangailangan. Si Ile ang kanilang Ama, at samakatuwid ay ipinangako ang Kanyang sarili, parang, na maglalaan para sa kanila; at kailangan ko lamang ipaalala sa Kanya ang pangangailangan ng mga mahihirap na batang ito upang maibigay ito" (Pierson 143).

Ako ay lubos na nakakasiguro na may daan-daang mga talata sa Banal na Kasulatan na magagamit natin sa pagsusumamo para sa kaligtasan ng mga kaluluwa, ngunit alang-alang sa oras at espasyo ay payagan akong magbanggit ng ilan lamang. Maaari tayong magsumamo sa mga layunin ng Diyos para sa tao (Jeremias 1:5), (Lucas 19:10); (II Pedro 3:9), (Mga Gawa 26:18) at (Efeso 2:5-7). Maaari tayong magsumamo sa mga pangako ng Diyos tungkol sa kaligtasan (Juan 3:16), (Juan 1:12), (Roma 10:13) at (Juan 6:37). Maaari tayong magsumamo sa kapangyarihan ng Diyos na magligtas (Hebreo 7:25), (Roma 1:16), (I Corinto 2:4-5) at (I Pedro 1:3-5). Maaari tayong magsumamo sa personahe ng Diyos sa Kanyang kaugnayan sa tao bilang Manlilikha, Manunubos, Ama at Panginoon. Maaari tayong magsumamo sa mga katangian at saloobin ng Diyos sa tao tulad ng Kanyang pag-ibig, Kanyang awa, Kanyang biyaya, Kanyang kahinahunan at Kanyang mahabang pagtitiis. Ang paborito kong pagsusumamo ay kinabibilangan ng Kanyang mga nakaraang pagganap sa pagliligtas sa iba: Ninevah (isang lunsod na napakasama kung kaya't inilaan na ito ng Diyos para sa pagkawasak), ang Gadarene na demonyo (na hindi nagsusuot ng damit, nakatira sa gitna ng mga libingan, ay napakabangis na walang sinumang makalapit sa kanya, isang itinapon ng lipunan, puno ng isang hukbo ng mga demonyo, mas masahol pa kaysa sa sinumang makikilala natin), si Saul ng Tarsus (nagdudulot ng kalituhan sa simbahan) at ang buong bayan ng Lydda at Sharon (Mga Gawa 9:35).

Ang isa pang mahalagang salik na maaaring maging banayad na gawing literal na hindi epektibo ang mga taon ng pagdarasal ay ang ating motibo! Ang ating pangunahing motibo sa pananalangin para sa mga nawawala ay dapat para sa kaluwalhatian ng Diyos (Juan 15:8). Ngunit maraming beses na ang ating mga motibo ay nalason ng pagmamataas at

pagkamakasarili. Maaaring ipinagdarasal ng mga magulang ang kanilang "itim na tupa" dahil sa pagmamalaki para sa pangalan ng pamilya nang hindi man lang napagtatanto na ang kanilang motibo ay hindi malinis.

Ilang taon akong nagdasal para sa aking bayaw na walang nakikitang anumang resulta. Ngunit nang siya ay masuri na may terminal na kanser at ang aking mga panalangin ay naging mas taimtim, ipinahayag sa akin ng Diyos na ang lahat ng mga nasayang na panalangin ay may bahid ng pagkamakasarili. Alam mo, ang tunay na dahilan kung bakit ko siya gustong maligtas ay para magkaroon ng mas mabuting asawa ang kapatid ko at magkaroon ng mas mabuting tatay ang aking mga pamangkin at pamangkin. Samakatuwid, hindi masagot ng Diyos ang aking mga panalangin para sa kanya. Gayunpaman, nang ang aking motibo ay naging dalisay, iniligtas siya ng Diyos!!

Ang Bibliya ay napakalinaw sa puntong ito: "Kayo'y humihingi, at hindi tumatanggap sapagka't kayo'y humihingi ng mali, upang ito'y inyong maubos sa inyong mga pita" (Santiago 4:3). Kung matagal ka nang nanalangin para sa isang partikular na tao (lalo na sa isang miyembro ng pamilya o malapit na kaibigan) nang hindi nakikita ang mga resulta, maaari mong suriin ang iyong motibo upang makita kung ito ay dalisay (pangunahin para sa kaluwalhatian ng Diyos).

Sa isang hukuman ng batas ang kalabang abogado ay maaaring "tutol" sa isang linya ng pagtatanong, isang partikular na argumento o ang paglalahad ng ilang partikular na ebidensya na pinaniniwalaan niyang nasa labas ng mga hangganan ng legalidad. Kung sumang-ayon ang hukom ay "susuportahan" niya ang pagtutol na magpapawalang-bisa sa di-legal na taktika. Totoo rin ito sa espirituwal na larangan. Maaari nating ipagtanggol ang kaso ng ating nawalang mahal sa buhay, gamit ang dose-dosenang matibay na dahilan sa Bibliya, ngunit kung mali ang ating motibo, "tutol" si Satanas at ang Diyos ay dapat sumang-ayon sa kanya, na binabalewala ang lahat ng ating mga panalangin at pagsusumamo. At ang pinagdadasal natin ay maghuhukay at mapupunta sa impiyerno kung hindi natin maaayos ang ating mga motibo.

Ang isa pang mahalagang elemento ng pamamagitan ay ang espiritu ng pagsasakripisyo. Masusumpungan natin ito na ipinakita kay apostol Pablo na handang maging "sumpain mula kay Kristo" para sa kaligtasan ng kanyang mga Judio (Roma 9:3); kay Moises na nag-ayuno at nanalangin ng apatnapung araw at gabi dahil sa mga kasalanan ng kanyang bayan (Deuteronomio 9:18-19); kay Esther na nagpahayag, "Kung ako ay mamamatay, ako ay mamamatay" (Esther 4:16).

Noong nagtuturo ako ng ekstensiyon sa seminaryo na klase sa Personal Evangelism, nag-print ako ng ilang listahan ng panalangin na may nakasulat na "Pupunta Ako Sa Impiyerno Para Sa Iyo." Ang ideya ay ilista ang mga pangalan ng mga tao kung saan handa tayong pumunta sa impiyerno bilang kahalili nila at manalangin nang naayon. Sa susunod na pagpupulong ng klase, pagkatapos maipamahagi ang mga card sa aking mga estudyante, isa sa kanila, isang pastor, ang nagsabi, "Sa palagay ko ay hindi ako handang pumunta sa impiyerno para sa

sinuman." Medyo nagsalita siya para sa aming lahat. Bagama't hindi pinahihintulutan ng Diyos na tayo ay pumalit sa iba sa impiyerno, tiyak na madaragdagan ang bisa ng ating mga panalangin para sa kanila kung tayo ay handa!!

Ang lahat ng iba pang mga bagay ay pantay, ang pagkakaisa ay ang pinakamakapangyarihang salik sa pagdarasal para sa mga nawawala. Ito ay kadalasang nagbubunga ng agarang resulta!! Kung paanong ang magnifying glass ay makapagpapasiklab ng apoy sa pamamagitan ng pagkuha ng nagkakalat na mga sinag ng sikat ng araw at pagtutuon ng mga ito sa isang espesipikong lugar, gayundin ang mga Kristiyanong nagkakaisang nananalangin para sa isang partikular na tao ay maaaring mapatay ang malakas na tao at ituon ang kapangyarihan ng Anak sa kanyang buhay.

Ito ang nangyari sa pagbabalik-loob ng anak ni William Carey na si Jabez. Sa panahon ng taunang pagpupulong ng Baptist Missionary Society na idinaos sa London, sinabi ni Dr. Ryland, na labis na nabibigatan para kay Jabez: "Mga kapatid, magpadala tayo ng nagkakaisa, pangkalahatan, at taimtim na panalangin sa Diyos sa taimtim na katahimikan para sa pagbabagong loob. ng Jabez Carey" Na parang biglang bumagsak ang Espiritu Santo sa kapulungan, ang buong kongregasyon, na may hindi bababa sa dalawang libong katao, ay nakiisa sa tahimik na pamamagitan. Hindi nagtagal ay nakatanggap si Carey ng isang liham mula kay Jabez na nagsasabi tungkol sa kanyang pagbabagong loob, "at ang oras ng paggising ay natagpuang halos akma sa oras ng di-malilimutang pamamagitan na ito" (Gordon 87-88).

Ikinuwento ni Jim Cymbala kung paano siya naghihirap sa panalangin para sa kanyang anak na si Chrissy sa loob ng dalawa at kalahating taon na walang nakikitang resulta. Pagkatapos sa isang pulong ng panalangin noong Martes ng gabi sa Brooklyn Tabernacle, nadama ng isang dalaga na dapat nilang ipagdasal si Chrissy. Nang gabing iyon "ang simbahan ay naging isang silid ng paggawa. Bumangon ang isang daing, isang pakiramdam ng desperadong determinasyon, na parang sinasabi, 'Satanas, hindi mo makukuha ang babaeng ito. Tanggalin mo ang iyong mga kamay sa kanya - babalik siya!'" At pagkalipas ng tatlumpu't dalawang oras ay ginawa niya (Cymbala 63-65)!

Nang hamunin ng pastor ng New Hope Baptist Church sa Jones, Louisiana, ang kanyang kongregasyon na isulat sa isang pirasong papel ang pangalan ng isang taong gusto nilang makitang nagbalik-loob at handang ipangako ang kanilang sarili na manalangin para sa taong iyon, labingwalong tao ang sumulat ng "Mike Doles." Sa loob ng dalawang linggo, maluwalhati siyang napagbagong loob.

Matapos ang labingwalong taon na walang bunga ng pagdarasal para sa kanyang asawa na maligtas, hiniling ni Helen Gresham sa kanyang pastor na si Mickey Hudnall na tulungan siyang manalangin. Sa pagdarasal nilang dalawa para kay Ricky, kahanga-hanga siyang napagbagong loob sa loob ng wala pang dalawang buwan! At malugod kang matutuwa sa lahat ng bagay na ginawa ng Diyos sa kanyang buhay sa loob ng dalawang buwang iyon habang

binabasa mo ang kanyang patotoo. Siyanga pala, hindi niya alam na ipinagdarasal siya ng kanyang asawa at ng kanyang pastor.

Isinalaysay ni Lees ang kahanga-hangang kapangyarihan ng nagkakaisang pagdarasal para sa mga nawawala: dalawang libo ang nanalangin para kay Jabez Carey at siya ay napagbagong loob sa oras ding iyon, ilang daang nanalangin para kay Chrissy Cymbala at siya ay nagsisi sa loob ng tatlumpu't dalawang oras, labing-walo ang nanalangin para kay Mike Doles at siya ay naligtas sa loob ng dalawang linggo, dalawa ang nagdasal para kay Ricky Gresham at siya ay ganap na nagbago sa loob ng wala pang dalawang buwan!!

Uy, kung maaari kang makakuha ng isang tao upang matulungan kang ipagdasal ang iyong minamahal, makikita mo ang mga kapansin-pansing resulta!! Sapagkat ang dalawa ay maaaring habulin ang sampung libo sa espirituwal na kaharian (Deuteronomio 32:30) at ang dalawang "magkakasundo" sa panalangin ay laging tatanggap ng kanilang kahilingan ayon sa Panginoon Mismo (Mateo 18:19).

Hayaan mong sabihin ko sa iyo kung bakit napakalakas ng pinag-isang pagdarasal para sa mga nawawala. Una at pangunahin ay ang hindi kapani-paniwalang halaga na ibinibigay ng Diyos sa pagkakaisa sa Kanyang mga tao. Ito ang pagnanais ng Panginoon na napatunayan sa Kanyang panalangin para sa atin (Juan 17) kung saan limang beses Siya na nanalangin na tayo ay "maging isa." Gayundin ang bilang isang bagay sa listahan ng Diyos na dapat nating gawin ay "ipanalangin ang lahat ng tao...upang sila ay maligtas (I Timoteo 2:1-4), Ngayon, dahil ang pagkakaisa ay medyo bihira at ang mga tagapamagitan ay napakabihirang (Walang mahanap ang Diyos kahit isa sa Israel — Isaias 59:16), kapag pinagsama mo ang dalawang ito — pagkakaisa sa pamamagitan—a mayroon kang isang bagay na dobleng bihira!!!

Ang pangalawang dahilan ay talagang simple — mayroon lamang isang malakas na tao na kumokontrol sa buhay ng isang tao. Kapag ang ilan sa mga tao ng Diyos ay lumaban sa isang malakas na tao, siya ay madaling talunin dahil "mas dakila ang nasa atin kaysa sa nasa sanlibutan" (I Juan 4:3-4). At pagkatapos ay ang "pagsira ng kanyang mga kalakal" ay medyo madaling bagay. Maraming beses na lalapit sa iyo ang taong IONt na naghahanap ng tulong. Ito ang kaso ni Jimbo Barrentine. Nakipagtipan ako sa kanyang asawang si Rachele noong Enero na ipagdasal siya. Pagkalipas ng dalawang buwan, siya ay nasa ilalim ng napakatindi na paniniwala na pumunta siya sa aking opisina upang hanapin ako. Ngunit ako ay nasa Arkansas na nagtuturo ng materyal na ito sa isang prayer conference, kaya pumunta siya sa tahanan ng isa pang mangangaral sa aming simbahan upang mahanap ang daan ng kaligtasan. Hindi niya na hinintay na makabalik ako; kailangan niyang mailigtas kaagad!

Ang pangatlong dahilan ay nasira ang pride. Si Satanas ay naninirahan sa kapalaluan kung paanong ang Diyos ay naninirahan sa papuri. At hanggang sa ang isang tao ay sapat na mapagpakumbaba upang humingi ng tulong sa panalangin, ang diyablo ay karaniwang nagagawang patuloy na kontrolin ang sitwasyon. At bukod pa rito, ang Diyos Mismo ay "lumalaban sa mga palalo, ngunit nagbibigay ng biyaya sa mga mapagpakumbaba" (Santiago

4:6). Sa ilang pagkakataon habang sinisikap kong magpatotoo sa isang nawawalang asawa, sinisimulan ng asawang babae na sabihin sa akin ang tungkol sa kaniyang mabubuting katangian. Ang kanyang pagmamataas ay hindi nagpapahintulot sa kanya na tanggapin ang kanyang kahabag-habag na kalagayan sa harap ng Diyos. Dahil dito, hindi ko kailanman napanalunan ang sinuman sa mga lalaking iyon kay Kristo.

Kabanata 4

Ang Mga Partikular na Kahilingan

Karamihan sa atin ay nahahirapan sa pagdarasal para sa isang tao na maligtas dahil ang alam lang nating gawin ay sabihin, "Diyos, mangyaring iligtas si ganito-at-ganito." Nakakaramdam tayo ng katangahan sa paulit-ulit na pagdarasal ng isang pahayag, kaya kadalasan ay sumusuko tayo at humihinto, Gayunpaman, ang ganitong uri ng pagdarasal ay nagsasangkot ng apat na bahagi: ang indibidwal, ang nagwagi ng kaluluwa, ang salita ng Diyos, at muling pagbabangon. Kapag natutunan nating manalangin para sa mga detalye sa mga lugar na ito, nagiging mahirap at epektibo ang ating pamamagitan.

Upang magsimula, idinadalangin natin ang indibidwal sa pamamagitan ng pangalan, na hinihiling sa Panginoon na gawin ang limang bagay sa kanyang buhay. Una sa lahat, hinihiling natin sa Panginoon na pabanalin siya. Ito ay maaaring mukhang kakaiba ngunit ito ay kung paano sinimulan ng Diyos ang Kanyang gawain ng pagtubos sa buhay ng bawat indibidwal. Siya ay palaging nagpapabanal o "nagbubukod" ng isang tao para sa kaligtasan bago Niya ito iligtas.

Malinaw na itinuturo ng Bibliya ang katotohanang ito sa I Pedro 1:2, "Hirang ayon sa paunang kaalaman ng Diyos Ama, sa pamamagitan ng pagpapabanal ng Espiritu, sa pagsunod at pagwiwisik ng dugo ni Jesu-Kristo. e." Nakikita natin ang parehong pagbibigay-diin sa II Thessalonians 2:13-14, "Ang Diyos ay pinili na kayo mula sa simula sa kaligtasan sa pamamagitan ng pagpapabanal ng Espiritu at paniniwala sa katotohanan..."

Ito ay tulad ng ang Diyos ay gumuhit ng isang hindi nakikitang bilog sa paligid ng tao at pagkatapos ay nagsimulang dalhin ang kanyang mga impluwensya upang dalhin doon. Madaling makita na anuman ang "sa loob" ng bilog na iyon nang direkta at kadalasang nakakaapekto sa isa na nasa loob nito. Kapag ang Diyos Mismo ay nakapasok sa bilog na iyon, ang mga hindi kapani-paniwalang bagay ay magsisimulang mangyari, tulad ng makikita mo kapag binasa mo ang mga personal na patotoo sa bandang huli ng aklat.

Ang kahanga-hangang katotohanang ito ay isang malaking pampatibay-loob sa atin na nagdarasal para sa iba dahil makatitiyak tayo na ang Banal na Espiritu na Panginoon ng pag-aani ay palaging nakakakuha ng kanyang tao, kapag Siya ay nagpapabanal sa kanya! Isang estudyante sa kolehiyo, na nagpapanggap na isang ateista, minsan ay sumulat kay C.S. Lewis na nagpapaliwanag na siya ay nahulog sa ilang Kristiyanong estudyante na masugid na nagpapatotoo sa kanya ng kanilang pananampalataya. Ang ilan sa mga bagay na kanilang sinabi ay nagpagulo sa kanyang pag-iisip; dumaan siya sa ilang malalaking pakikibaka. Ano ang naisip ni Dr. Lewis? Sumulat pabalik si Lewis: "Sa palagay ko ay nasa lambat ka na - ang Banal na Espiritu ay sumusunod sa iyo. Duda ako na makakatakas ka" (Dunn 118).

NGAYON hinihiling namin sa Panginoon na pagpalain siya. Nang ipadala ni Jesus ang Kanyang disipulo sa "Kanyang ani," binigyan Niya sila ng mga tiyak na tagubilin sa "unang SOY, Kapayapaan sa bahay na ito" (Lucas 10:1-5). Dahil palaging ang kabutihan ng Diyos ang nag-aakay sa mga tao sa pagsisisi (Roma 2:4), kinakailangan na magsumamo tayo sa Diyos na sagana silang pagpalain.

Ngunit kung minsan kapag ang ating mga panalangin para sa kaligtasan ng iba ay hindi nagdudulot ng mabilis na mga resulta, malamang na mabigo tayo at maiinip, lihim na nagnanais na ang Diyos ay "turuan sila ng aral na may pamalo ng kaguluhan." Nang ang isang partikular na nayon ng mga Samaritano ay tumanggi sa Panginoon, gusto ng Kanyang mga disipulo na sunugin sila ng Diyos sa isang malutong na lugar. Pinagsabihan niya sila, "Hindi ninyo alam kung anong uri kayo ng espiritu. Sapagka't ang Anak ng tao ay naparito hindi upang sirain ang buhay ng mga tao, kundi upang iligtas sila" (Lucas 9:52-56). Kung tutularan natin ang ating mahal na Tagapagligtas, dapat nating patuloy na hangarin ang pinakamahasag ng Diyos para sa lahat ng tao. Dapat nating hilingin lalo na ang Kanyang pinakamagandang pagpapala sa mga ipinagdarasal natin.

Pangatlo, hinihiling namin sa Panginoon na hatulan ang indibidwal, dahil ang pananalig ay talagang kailangan para sa kaligtasan. Tanging ang Banal na Espiritu ang makapagdadala sa isang tao sa ilalim ng paniniwala, kaya makabubuting ipagmamamakaawa natin ang Juan 16:8-11 sa ating mga panalangin. Ang paninindigan ay karaniwang nangangahulugan ng pagkumbinsi sa isang pagkakamali. Ang kasalanan o problema ng naliligaw ay sa "hindi paniniwala kay Hesus" at ito ay ANG KASALANAN kung saan hinahatulan ng Banal na Espiritu (Juan 16:9).

Alam na ng mga tao kung ano ang kanilang "mga kasalanan", maliban sa kasalanan ng kawalan ng pananampalataya kay Kristo. Dahil ito ang tanging kasalanan na humahatol sa isa sa impiyerno, pinapanatili sila ni Satanas na bulag dito. Samakatuwid, ang Banal na Espiritu ay hinahamon o kinukumbinsi ang mga nawawala sa nag-iisang puntong ito, na inihahayag sa kanila ang Panginoong Jesu-Cristo sa Kanyang kaluwalhatian, upang sila ay maligtas. Gayunpaman, dapat nating malaman na ang pananalig ay hindi awtomatikong ginagarantiyahan ang kaligtasan. Habang si Pablo ay "nangatuwiran tungkol sa katuwiran, pagpipigil at paghatol na darating, si Felix ay nanginig..." (Mga Gawa 24:25). Ngunit walang indikasyon sa Bibliya na siya ay naligtas.

Susunod, hinihiling namin sa Panginoon na ipaliwanag ang kanyang isipan sa katotohanan. Kahit na ang isang tao ay nasa ilalim ng pananalig sa kanyang pangangailangan para sa kaligtasan, ang kanyang ebanghelyo - ang bulag na pag-iisip ay maaaring manatiling sarado sa liwanag ng maluwalhating ebanghelyo ni Kristo at mananatili siya sa espirituwal na kadiliman (II Corinthians 4:6). Kapag nabuksan na ang puso at isipan sa katotohanan, ginagamit ng Diyos ang mga Kristiyano upang ipaliwanag sa kanya ang ebanghelyo. Bagama't ang bating na taga-Etiopia ay naghahanap ng katotohanan, at hayagang pumunta sa Jerusalem upang sumamba at nagmamay-ari pa nga ng isang kopya ng Kasulatan, inamin niya na hindi niya mauunawaan "maliban na may pumapatnubay sa akin" (Mga Gawa 8:26-39).

Ang isang mas kaakit-akit na kuwento ay ang tungkol kay Cornelius (Mga Gawa 10). Siya ay "isang debotong (banal) na tao at isa na may takot sa Diyos kasama ng kanyang buong sangbahayan, na nagbibigay ng limos sa mga tao at nanalangin sa Diyos palagi." Uy, mas magaling siya kaysa karamihan sa mga Kristiyanong kilala natin, gayunpaman, nawala pa rin siya — hindi niya naunawaan ang daan ng kaligtasan. Siya ay inutusan ng isang anghel na ipatawag si Pedro na, "sabihin sa iyo kung ano ang dapat mong gawin." Si Cornelio at ang mga kasama niya ay bukas na bukas sa ebanghelyo na sa sandaling marinig nila ang "salita," ang Espiritu Santo ay bumaba sa kanila at sila ay naligtas habang si Pedro ay nangangaral pa!!

Hilingin sa Panginoon na buksan ang isipan at puso ng mga nawawala — gagawin Niya! Pagkatapos, maluwalhati silang maliligtas.

Ngayon ay handa na tayong hilingin sa Panginoon na iligtas siya. Gayunpaman, dapat tayong maging handa para sa Diyos na gawin ang anumang kinakailangan upang mapadali ang kanyang kaligtasan, dahil ang Diyos ay nag-oorganisa ng mga kaganapan sa kanyang buhay na dinisenyo upang dalhin siya sa pagsisisi.

Sa pagkomento sa Lucas 19:10, "Sapagkat ang Anak ng tao ay naparito upang hanapin at iligtas ang nawala," sabi ni Chafer, "Ito ay nangangahulugan ng higit pa sa isang pagtatangka lamang na hanapin ang mga taong hindi ligtas, sapagkat sila ay naroroon sa bawat Ang termino ay nagmumungkahi ng banal na paghahanda ng mga hindi ligtas na magdadala sa kanila sa pagsasaayos sa mga kinakailangang kondisyon ng kaligtasan" (Chafer 3-4).

Ilang taon nang nanalangin ang pamilya ni Tony Fontenot para sa kanyang kaligtasan. Ang kanilang mga panalangin ay tila naging walang kabuluhan hanggang Mayo 22, 1982. Sa nakatakdrag araw na iyon ay bumagsak ang kanyang eroplano at halos masunog at siya ay muntikang mamatay. Nasa Diyos ang kanyang atensyon - ang iba ay nagging madali na lang!

Kapag handa na ang indibidwal na tanggapin ang ebanghelyo, kailangang ibahagi ito sa kanya ng isang tao. Kaya ang natural na dapat gawin ay magdasal sa Panginoon na magpadala ng isang tao para gawin iyon. Sa katunayan, ito mismo ang Kanyang sinabi sa atin na gawin, "Tunay na ang aanihin ay sagana, ngunit ang mga manggagawa ay kakaunti; kaya't idalangan ninyo sa Panginoon ng aanihin, na magpadala Siya ng mga manggagawa sa Kanyang aanihin" (Mateo 9:37-38).

Dahil kakaunti ang mga manggagawa, na nangangahulugang "mababa ang lawak, antas, bilang, tagal, o halaga" (Strong's Dictionary), dapat tayong manalangin para sa tulong ng Diyos sa larangang ito. Dalangin muna natin na magpadala Siya ng mas maraming manggagawa. Ang salitang Griyego na "ekballo" ay may ideya ng paggamit ng puwersa — upang itulak palabas, itapon, itapon.

Naaalala mo ba ang kahirapan na naranasan ng Diyos sa pagdala kay Jonas sa Ninevah upang ipangaral ang Kanyang salita? Literal na "pinilit" siya ng Diyos na umalis! Ang isang katulad na sitwasyon ay nangyari nang ang simbahan ay maliwanag na nag-aatubili sa pagpapalaganap ng ebanghelyo sa kabila ng kanilang comfort zone. Pinahintulutan ng Diyos ang isang "malaking pag-uusig laban sa iglesya na nasa Jerusalem; at silang lahat ay nangalat sa mga rehiyon ng Judea at Samaria" (Mga Gawa 8:1), ngunit "sila na nangalat ay nagsiparoon saanman, na nangangaral ng salita" (Mga Gawa 8:1). 8:4).

Dahil ang mga manggagawa ay hindi lamang kakaunti sa bilang kundi mahina rin ang tagal at halaga, hinihiling namin sa Panginoon na bigyan sila ng mahahalagang katangian na magiging epektibong saksi. Gayunpaman, dapat nating maunawaan na ang lahat ng kagamitan ay nagmumula sa mahalagang Banal na Espiritu. Sinabi ni Samuel Chadwick, "Ang kapangyarihan ng Espiritu ay hindi mapaghihiwalay mula sa Kanyang katauhan... Hindi pinababayaan ng Diyos ang Kanyang mga katangian. Ang Kanyang kapangyarihan ay hindi maaaring paupahan. Hindi ito maaaring mahiwalay sa Kanyang presensya... Siya ay hindi lamang ang Tagapagbigay ng kapangyarihan, Hawak niya ito. Walang ibang makakaya" (Chadwick 89).

Ito ang dahilan kung bakit inutusan ni Jesus ang Kanyang mga disipulo na manatili sa Jerusalem hanggang sa "kayo ay mabautismuhan ng Espiritu Santo" (Mga Gawa 1:4-5). Nang magkagayo'y sinabi niya sa kanila, Kayo'y tatanggap ng kapangyarihan, pagkatapos na ang Espiritu Santo ay dumating sa inyo: at kayo'y magiging mga saksi ko sa Jerusalem, at sa buong Judea, at sa Samaria, at hanggang sa kahulihulihang bahagi ng lupa. " (Mga Gawa 1:8).

Bagama't ang kapuspusan ng Banal na Espiritu ay ang ating pagkapanganay (Mga Gawa 2:38-39), ang simbahan sa kabuuan ay kakaunti lamang ang nalalaman tungkol sa "kadakilaan ng kaniyang kapangyarihan sa ating mga nagsisisampalataya" (Mga Taga-Efeso 1:19). Dahil dito, ang mga kaluluwa sa paligid natin ay bulag na bumulusok sa impiyerno dahil wala tayong kapangyarihan na pigilan sila nang walang makapangyarihang pagbibigay ng Banal na Espiritu ng Diyos. Samakatuwid, dapat tayong manalangin para sa Panginoon na punuin ang Kanyang mga manggagawa ng Kanyang Espiritu, binibigyan sila ng kapangyarihan (kakayahan at puwersa), katapangan (Mga Gawa 4:31), karunungan (Kawikaan 11:30), sigasig (Colosas 4:12-13), habag (Judas 22-23) at banal na kaunawaan (Jeremias 33:3). **At ang mga kaluluwa ay maliligtas!!!**

Pagkatapos nating manalangin para sa mga indibiduwal na maligtas at para sa mga manggagawa na magpatotoo sa kanila, nananalangin tayo ngayon para sa salita ng Diyos na

ibahagi sa kanila. Dalawa ang dahilan nito: una sa lahat, walang maliligtas nang hindi naririnig ang salita ng Diyos (Roma 10:14) at, pangalawa, kinamumuhian ni Satanas ang salita ng Diyos, patuloy at marahas na inaatake ito sa kanyang masamang pagsisikap na pigilan ang mga tao. mula sa pagtanggap nito. Dahil ang salita ng Diyos ay kinakailangan upang hatulan (Mga Gawa 2:37), upang palayain (Juan 8:32), at upang iligtas (I Pedro 1:23) ang nawawala, masigla itong sinasalungat ni Satanas sa pamamagitan ng mga kaguluhan (Lucas 8:11- 15), mga kuta (II Corinto 10:4-5), at mga kahalili (II Corinto 11:3-4).

Ang salita ng Diyos ay para kay Satanas gaya ng kryptonite kay superman na ginagawa nitong mahina at walang pagtatanggol. Sinisira din nito ang kanyang kaharian sa pamamagitan ng pagpapalaya sa kanyang mga bihag para sa "Malalaman ninyo ang katotohanan at ang katotohanan ay magpapalaya sa inyo" (Juan 8:32). Ngunit pansinin, hindi ang katotohanan ang nagpapalaya sa iyo, kundi ang katotohanang **ALAM** mo. Kaya, ginagawa ni Satanas ang lahat ng kanyang makakaya upang pigilan ang mga tao na "malaman" ang katotohanan.

Sa pagpapaliwanag ng talinghaga ng manghahasik sa Kanyang mga disipulo, sinabi ni Jesus na AGAD na dumating si Satanas at ninanakaw ang salita bago ito maunawaan ng tao (Marcos 4:15). Ito ang dahilan kung bakit kinakailangang ipagdasal natin ang salita ng Diyos na ibinabahagi sa mga nawawala.

Sa pagdarasal sa Diyos na gamitin ang Kanyang salita upang mabago ang mga nawawala, gumagawa tayo ng limang partikular na kahilingan. Una, na ang Kanyang salita ay "magkaroon ng malayang landas" (II Tesalonica 3:1). Nangangahulugan lamang ito na walang hadlang; na hindi maaaring pigilan ni Satanas sa anumang paraan ang daloy ng salita ng Diyos. Sinusubukan niyang pigilan ito Sa lahat ng paraan na maiisip niya, mula sa pagharang at panggigipit sa mensahero ng salita, sa pagbaluktot ng salita, sa pagsira sa mga nakalimbag na kopya ng salita, sa pagdududa sa salita, ad infinitum!

Susunod, nananalangin tayo na ang salita ng Diyos ay maluwalhati (II Tesalonica 3:1). Nangangahulugan ito ng mataas na pagpapahalaga at pagpaparangal sa mga nakakarinig nito. Magkakaroon tayo ng bagong pagpipitagan sa Kanyang salita kapag nakita nating "pinadakila Niya ang iyong salita sa lahat ng iyong pangalan" (Awit 138:2). Sa totoo lang, ang Diyos ay Kanyang salita na nagkatawang-tao. "Nang pasimula ay ang Salita at ang Salita ay kasama ng Diyos, at ang Salita ay Diyos... At ang Salita ay nagkatawang-tao at tumahan sa gitna natin..." (Juan 1:1, 14).

Idinadalangin din natin na ang salita ng Diyos ay dumami (Gawa 12:24); sapagkat ang isa sa mga batas ng pag-aani ay: "Ang naghahasik ng sagana ay mag-aani rin ng sagana" (II Mga Taga-Corinto 9:6).

Idinadalangin din natin na ang salita ng Diyos ay manaig o gumamit ng puwersa (Mga Gawa 19:20). Kung paanong ang isang maliit na buto ay maaaring pumutok sa isang kongkretong slab habang ang puwersa ng buhay na nakatali dito ay nagsisimulang lumabas, gayon din ang binhi ng salita ng Diyos na nakatanim sa isang puso.

Ang paborito kong panalangin para sa salita ng Diyos ay maging mabisa ito. Sinasabi ng Mga Gawa 14:1 na sila ay "nagsalita nang gayon, na ang malaking karamihan ng mga Judio at gayon din ng mga Griego ay nagsisampalataya." Maaari tayong magsumamo sa Isaias 55:11, "Magiging gayon ang aking salita na lumalabas sa aking bibig: hindi babalik sa akin na walang kabuluhan, kundi isasakatuparan ang aking ibig, at ginhawa sa bagay na aking ipinadala." Nilalayon ng Diyos na maging mabisa ang Kanyang salita; hilingin sa Kanya na gawin ito at ikaw ay magdarasal sa Kanyang banal na kalooban at ang iyong mga panalangin ay sasagutin!!

Hayaan mong ipaalala ko sa iyo na si Judas Iscariote ay nabuhay sa patuloy na pakikipag-ugnayan sa buhay na Salita ng Diyos ngunit siya ay namatay at napunta sa impiyerno kasama si Jesus na nagsasabing, "Mas mabuti sana sa kanya kung hindi na siya isinilang" (Marcos 14:21). Ang mga Pariseo—ang pinaka-relihiyoso na mga tao sa kanilang panahon—ay nakasuot ng salita ng Diyos sa mga armband at maaaring sumipi ng malalaking bahagi ng banal na kasulatan, ngunit malayo sila sa kaharian ng Diyos hangga't maaari.

Dapat nating maunawaan na kung ang Banal na Espiritu ay nagbibigay-buhay sa salita sa puso ng nakikinig, ang isang tao ay maliligtas. Ito ang dahilan kung bakit dapat nating ipagdasal na maging mabisa ang salita ng Diyos sa buhay ng mga nakakarinig nito!!!

Kung talagang gusto nating makitang maraming tao ang naligtas, kailangan nating manalangin para sa muling pagkabuhay. Ang klasikong kasulatan tungkol sa muling pagbabangon ay nagsisimula sa ganitong paraan, "Kung ang aking mga tao na tinatawag sa aking pangalan ay magpakumbaba at manalangin..." (II Cronica 7:14). Ang uri ng pagdarasal na binanggit dito ay pamamagitan - pagdarasal para sa iba. Pagkatapos lamang manalangin si Job (kaparehong salitang Hebreo tulad ng nasa itaas) para sa kanyang mga kaibigan na kapansin-pansing binago ng Diyos ang kanyang sariling sitwasyon (Job 42:10).

Sa panahon ng muling pagbabangon, ang lahat ng panalangin ay halos para lamang sa iba. Inilalarawan ni Duncan Campbell ang muling pagbabangon bilang "isang bayang puspos ng Diyos" (Edwards 26). Kapag ang mga tao ay puspos na sa Diyos, mas inaalala nila ang iba kaysa sa kanilang sarili. Ang kanyang pagkahilig para sa mga kaluluwa ay nagiging kanila!!

Makinig habang inilarawan ni Finney ang paglaganap ng panalangin sa mga panahon ng muling pagkabuhay: "Sinabi ko, higit sa isang beses, na ang diwa ng panalangin na namayani sa mga muling pagbabangon ay isang napakamarkahang katangian ng mga ito. Karaniwan para sa mga batang nagbalik-loob na lubos na nagamit. sa panalangin, at sa ilang pagkakataon, labis-labis, na napilitan silang manalangin buong gabi, at hanggang sa ang kanilang lakas ng katawan ay lubos na naubos, para sa pagbabagong loob ng mga kaluluwa sa kanilang paligid. Nagkaroon ng matinding panggigipit ng Espiritu Santo sa isipan ng mga Kristiyano, at tila dinadala nila ang pasanin ng imortal na mga kaluluwa.... napakakaraniwan na makatagpo ng mga Kristiyano, sa tuwing sila ay magkikita sa anumang lugar, sa halip na makipag-usap, na lumuhod sa panalangin.

Hindi lamang dumami nang husto ang mga pagpupulong ng panalangin at ganap na dinaluhan... kundi mayroong isang malakas na espiritu ng lihim na panalangin. Ang mga Kristiyano ay nanalangin nang husto, marami sa kanila ay gumugugol ng oras sa pribadong panalangin. Ito rin ang kaso na dalawa, o higit pa, ang kukuha ng pangako: 'Kung ang dalawa sa inyo ay magkasundo sa lupa tungkol sa anumang bagay na kanilang hingin, ito ay gagawin para sa kanila ng aking Ama na nasa langit' at gagawa ng ilan. partikular na tao ang paksa ng panalangin; at ito ay kahanga-hanga sa kung gaano kalawak ang kanilang nanaig. Ang mga sagot sa panalangin ay napakahayag na dumami sa bawat panig, na walang sinuman ang makatakas sa pananalig na ang Diyos ay araw-araw at oras-oras na sumasagot sa panalangin" (Finney 141-42).

Ang isang maikling pagbabasa lamang ng mga muling pagbabangon ay mabilis na nagpapakita na daan-daan, libu-libo, at kahit milyon-milyong mga kaluluwa ang nagbalik-loob kay Kristo sa mga panahong ito. Itinuring pa nga ni Jonathan Edwards ang revival bilang pangunahing paraan na ginagamit ng Diyos para palawakin ang Kanyang kaharian (Edwards 26). Kaya, kung gusto mong makakita ng mga kaluluwang naligtas, manalangin para sa muling pagkabuhay!!!

Kabanata 5

Ang Espirituwal na Digmaan

Ang pangunahing layunin ng pagdarasal para sa mga nawawala ay HINDI para kumbinsihin ang Diyos na iligtas sila dahil "hindi Niya ibig na sinoman ay mapahamak" (II Pedro 3:9), na ipinadala si Kristo upang mamatay para sa mga kasalanan ng buong mundo (I Juan 2:2). Ngunit sa halip, ito ay may kinalaman sa espirituwal na pakikidigma — pagpapalaya sa kanila sa impluwensya ng demonyo upang sila ay maligtas.

Ang maikling pagrepaso sa paglalarawan ng Bibliya sa kanilang desperado na sitwasyon ay tutulong sa atin na maunawaan ang kritikal na katotohanang ito. Ang nawala ay mga bilanggo na tinatanggihan ni Satanas na palayain (Isaias 14:17), mga alipin sa ilalim ng awtoridad at hurisdiksyon ni Satanas (Mga Gawa 26:18), mga anak ng diyablo (Juan 8:44), nabulag sa ebanghelyo (II Corinthians 4:3). -4), "pinalakas" ni Satanas (Efeso 2:2), walang magawa na hawak ni Satanas (I Juan 5:19), at bahay ng isang malakas na tao (Marcos 3:27).

Ang kaunting elaborasyon lamang sa ilan sa mga banal na kasulatang ito ay magbibigay sa atin ng mas malinaw na larawan. Halimbawa, sinasabi ng Efeso, "Na noong nakaraan ay

lumakad kayo ayon sa lakad ng sanglibutang ito, ayon sa prinsipeng kapangyarihan ng hangin, ang espiritu na ngayon ay gumagawa sa mga anak ng pagsuway." Ang salitang Griyego para sa worketh ay energeo — "to energize." Nangangahulugan ito na ang mga nawawala ay literal na "pinasigla ng espiritu ng diyablo. Siyempre, hindi alam iyon ng isang nawawalang tao, at tiyak na hindi ito aaminin kung gagawin niya ito. Iniisip niya na siya ay malaya (bahagi iyon ng kanyang pagkawala) , ngunit sa katotohanan ang kanyang kilos ay idinidikta ng prinsipeng kapangyarihan ng hangin" (Dunn 120).

Tingnan natin ang I Juan 5:19, "At nalalaman natin na tayo'y sa Dios, at ang buong sanglibutan ay nasa kasamaan." Nangangahulugan ito na ang buong daigdig (kabilang ang mga naninirahan dito) ay lubusang nakahandusay sa ilalim ng impluwensiya ng balakyot. Tinukoy ng diksyunaryo ng Webster ang nakahandusay na "nakahiga nang nakababa ang mukha sa karumal-dumal na pagsuko; upang lubusang mapasuko." Tungkol sa talatang ito, sinabi ni Stott tungkol sa mundo, "Ito ay 'nasa masamang isa,' sa kanyang hawak at nasa ilalim ng kanyang kapangyarihan. Bukod dito, ito ay namamalagi doon. Hindi ito kinakatawan bilang aktibong nakikipagpunyagi upang maging malaya ngunit bilang tahimik na pagsisinungaling, marahil. kahit na walang kamalay-malay na natutulog, sa mga bisig ni Satanas. Ang masama ay hindi 'hinahawakan' ang Kristiyano, ngunit ang mundo ay walang magawa sa kanyang pagkakahawak" (Stott 193).

At pagkatapos, ang Marcos 3:27 ang itinuturing kong pinakamahalagang talata sa Bibliya tungkol sa pagwawagi sa natalo kay Kristo. Sa talatang ito si Hesus Mismo ay nagsabi, "Walang taong makapapasok sa bahay ng malakas na tao at samsam ang kanyang mga ari-arian, maliban na muna niyang gapusin ang malakas na tao, at pagkatapos ay sasamsaman niya ang kanyang bahay." Kung may ibig sabihin ang talatang ito, nangangahulugan ito na walang taong naliligaw ang maliligtas maliban kung may magpapalaya sa kanya mula sa mga impluwensiya ng demonyo na kumontrol sa kanya. Ito talaga ang unang bagay na dapat gawin. At ang proseso ng pagpapalaya na ito ay nagagawa sa pamamagitan ng panalangin!!

Upang manalo sa digmaan para sa mga kaluluwa, may ilang mga pangunahing bagay na kailangan nating gawin. Ang una sa mga ito ay ang paggamit ng ating mga sandata na hinirang ng Diyos. Nang ako ay i-draft ni Uncle Sam, bahagi ng aking pagsasanay sa militar ang pag-aaral ng mga armas na inaasahan kong gagamitin sa digmaan sa Vietnam, kailangan kong maging pamilyar sa aking M-16 na maaari kong lansagin at muling buuin ito sa dilim dahil ang gawaing ito ay itinuturing na isang potensyal na tagapagligtas ng buhay sa lugar ng digmaan.

Naglaan ang Diyos ng makapangyarihang mga sandata para magamit natin sa pagtatayo ng digmaang ito. "Sapagka't ang mga sandata ng aming pakikidigma ay hindi ukol sa laman, kundi makapangyarihan sa pamamagitan ng Dios sa pagbagsak ng mga kuta" (II Corinto 10:4). Ang problema natin ay hindi tayo pamilyar sa ating mga armas o sa digmaan mismo.

Ngunit bago ko ipakilala sa iyo ang iyong mga armas at kung paano gamitin ang mga ito, hayaan mong ipaalala ko sa iyo ang aktwal na labanan ay panalangin — lumalaban tayo sa

pamamagitan ng pagdarasal. Narinig ko nang maraming beses na sinabi ni Brother Mickey Bonner na ang lahat ng panalangin ay pakikidigma!! Kaya kapag hindi tayo nagdarasal, si Satanas ay nananalangin bilang default, ngunit kapag tayo ay nananalangin, siya ay natatalo dahil wala siyang ganap na pagtatanggol para sa panalangin. Ito kaya ang dahilan kung bakit nais ng Diyos na "Manalangin tayo na walang tigil" (I Tesalonica 5:17) at kung bakit ibinigay ng mga apostol ang kanilang sarili "patuloy sa pananalangin, at sa pagtaas ng salita" (Mga Gawa 6: 4)?

Kung paanong ang lahat ng pisikal na sandata ng digmaan, maging ang mga bombero, tank, missiles, granada, riple, atbp., ay ginagamit para sa isang layunin upang talunin ang kaaway — kaya lahat ng espirituwal na sandata ay ginagamit para gawin din ito! Kaya, maging pamilyar tayo sa ating malalakas na sandata at gamitin ang mga ito kapag tayo ay nananalangin.

Ang dugo ni Kristo ay isa sa ating pinakamakapangyarihang sandata. Sinasabi sa Apocalipsis 12:11, "At dinaig nila siya sa pamamagitan ng dugo ng Kordero..." Sinasabi sa atin ng Hebreo 2:14 kung bakit napakalakas ng pagsusumamo sa dugo ni Kristo sa panalangin: "upang sa pamamagitan ng kamatayan ay mapuksa niya ang may kapangyarihan ng kamatayan, iyon ay, ang diyablo." Tinutukoy ng diksyunaryo ni Strong ang destroy " upang gawing ganap na walang silbi; upang gawing walang bisa."

"Nang patayin ni Satanas ang inosenteng Anak ng Diyos, sinira niya ang kanyang sarili. ..hindi nilipol, ngunit sinira. Lahat ng mga legal na pag-aangkin na kanyang natiyak sa lupa at ng tao sa pamamagitan ng Pagkahulog ni Adan ay ganap nang nakansela; mula sa krus, siya ay ganap na walang karapatan sa alinman o anumang bagay. Nangangahulugan ito na ang lahat ng kapangyarihan na ginagamit niya ngayon ay ginagamit niya sa pamamagitan lamang ng panlilinlang at panloloko" (Billheimer 31).

Kapag nagsusumamo tayo sa dugo ni Kristo, ipinapaalala natin kay Satanas at sa lahat ng kanyang mga demonyo na sila ay natalo na. Ito ay lalong mahalaga sa pakikibaka para sa mga kaluluwa, dahil ang pagbuhos ng dugo ni Kristo sa Kalbaryo ay nagbayad ng kasalanan-utang para sa buong sangkatauhan (I Juan 2:2) at ngayon ay binihag ni Satanas* ang mga kaluluwa bilang default lamang — dahil hindi namin iginiit na pinapakawalan niya sila!!

Ang isa pang napakalakas na sandata ay ang pangalan ni Jesus! Ang mga disipulo ng Panginoon, na bumalik mula sa kanilang misyon sa pagpapatotoo, ay masayang bumulalas, "Panginoon, maging ang mga demonyo ay nagpapasakop sa amin sa pamamagitan ng iyong pangalan" (Lucas 10:17). At sila ay napapailalim din sa atin!

May tatlong Biblikal na dahilan kung bakit ang pangalan ng ating Panginoong Jesus ay napakakapangyarihan sa espirituwal na kaharian. Una, dahil Siya ang Panginoon ng lahat sa pamamagitan ng paglikha: "Sapagka't sa pamamagitan niya ay nilalang ang lahat ng mga bagay, na nasa langit, at nasa lupa, nakikita at hindi nakikita, maging mga trono, o mga paghahari, o mga pamunuan, o mga kapangyarihan: lahat ang mga bagay ay nilikha niya, at para sa kanya" (Colosas 1:16).

At ikalawa, Siya ay Panginoon sa pamamagitan ng pagpapako sa krus: "upang sa pamamagitan ng kamatayan ay mapuksa niya yaong may kapangyarihan sa kamatayan, sa makatuwid baga'y ang diyablo; at ilitas yaong dahil sa takot sa kamatayan ay napasa ilalim ng pagkaalipin sa buong buhay nila" (Hebreo 2: 14-15).

At ikatlo, Siya ay Panginoon sa pamamagitan ng koronasyon: "Na napunta sa langit, at nasa kanan ng Diyos; ang mga anghel at mga awtoridad at mga kapangyarihan ay pinasakop sa kanya" (I Pedro 3:22).

Dahil tayo ay kumikilos sa tuwirang pagsunod sa utos ng Panginoong Jesus sa pamamagitan ng mga naliligaw at hinihingi na sila ay palayain, ang kanilang mga kumokontrol na mga demonyo ay dapat sumunod dahil sila ay napapailalim sa Pangalan niya.

Ang salita ng Diyos ay isa pang makapangyarihang sandata na magagamit natin sa panalangin. Gaya ng nakita na natin, ang pagsusumamo ng mga kasulatan ay talagang mabisa. Ang salita ng Diyos ay tinatawag pa ngang "espada ng Espiritu" (Efeso 6:17).

Dahil si Satanas ay ganap na tinanggalan ng kanyang kapangyarihan at awtoridad sa Kalbaryo (Colosas 2:15) (Hebreo 2:14), ang tanging dapat niyang gawin ay kasinungalingan. Gayunpaman, siya ay medyo magaling sa nakikita kung paano niya nagawang "dayain ang buong mundo" (Apocalipsis 12:9). Ngunit, ang salita ng Diyos ay "katotohanan" at ang katotohanan ay tumatalo sa kasinungalingan LAHAT. Samakatuwid, kung patuloy nating ginagamit ang salita ng Diyos sa panalangin sa digmaan, tayo ay mananalo sa bawat oras at ang mga kaluluwa ay palalayain!!!

Ang papuri ay isa pang makapangyarihang sandata na magagamit natin, dahil kapag sinimulan nating purihin ang Diyos, dumarating Siya sa sitwasyon (Awit 22:3) at napakagandang magkaroon ng "punong pinuno" sa pinangyarihan ng labanan!! Isang kahanga-hangang patotoo sa kapangyarihan ng papuri ang kuwentong matatagpuan sa II Chronicles 20. Ang Juda ay sinasalakay ng pinagsamang hukbo mula sa ilang mga kaaway na bansa. Napakadesperado ng sitwasyon kaya tinawag ni Haring Josaphat ang buong Juda na "mag-ayuno at manalangin." Ngunit, ito ay "NANG sila'y magpasimulang umawit at magpuri, ang Panginoon ay naglagay ng mga bakay laban sa mga anak ni Ammon, ng Moab, at ng bundok ng Seir, na naparoon laban sa Juda; at sila ay sinaktan" (talata 22).

Karamihan sa atin ay walang konsepto kung gaano kalakas ang papuri sa pakikipaglaban para sa mga kaluluwa, hindi kaya natin ito nagamit nang sapat upang maunawaan ang makapangyarihang kapangyarihan nito? Makinig habang ibinahagi ni Francis McGaw ang mahalagang papel ng papuri sa paghahanap ni John Hyde para sa mga kaluluwa: "Naaalala ko na sinabi sa akin ni John na sa mga araw na iyon kung anumang araw ay hindi dinala ang apat na kaluluwa sa kawan, sa gabi ay magkakaroon ng ganoong bigat sa kanyang puso na ito ay positibong masakit, at hindi siya makakain o makatulog. Pagkatapos sa panalangin ay hihilingin niya sa kanyang Panginoon na ipakita sa kanya kung ano ang balakid sa kanya sa pagpapalang ito. Palagi niyang nalaman na ito ay ang pangangailangan ng papuri sa kanyang buhay. Ang utos

na ito, na inulit sa Salita ng Diyos nang daan-daang beses — tiyak na mahalaga ang lahat! Pagkatapos ay ipagtatapat niya ang kanyang kasalanan, at tatanggapin ang kapatawaran sa pamamagitan ng Dugo. Diyos. Kaya't ipagpapalit niya ang kanyang abo para sa garland ni Kristo, ang kanyang pagluluxa para sa langis ng kagalakan ni Kristo, ang kanyang espiritu ng kalungkutan para sa damit ng papuri ni Kristo (ang Awit ng Kordero — na nagpupuri sa Diyos nang maaga para sa kung ano ang Kanyang gagawin), at bilang siya praised Diyos kaluluwa ay darating sa kanya, at ang mga numero ang kulang ay bubuuin" (Carre 39).

Ang pag-aayuno ay isa pang makapangyarihan ngunit hindi gaanong ginagamit na sandata sa ating arsenal. Ito ay tinatawag na "pinakamakapangyarihang kapangyarihan" na mayroon tayo sa ating pagtatapon. Ang aking personal na opinyon ay ang pag-aayuno ay nagpapabuti sa kapangyarihan ng panalangin ng hindi bababa sa sampung beses!

Ang layunin ng ating pakikidigma ay upang talunin ang kaaway at ang pag-aayuno ay idinisenyo upang magawa iyon nang epektibo. Pakinggan ang Isaias 58:6, "Hindi ba ito ang ayuno na aking pinili? Upang kalagin ang mga tali ng kasamaan, upang alisin ang mabibigat na pasanin, at palayain ang naaapi, at iyong baliin ang bawat pamatok?" Sa isang pagkakataon nang ang mga disipulo ay hindi makapagpalabas ng demonyo sa isang maliit na bata, sinabi ni Jesus sa kanila na "Ang ganitong uri ay hindi makalalabas ng anoman, kundi sa pamamagitan ng panalangin at pag-aayuno" (Marcos 9:29).

Ang isa pang sandata na may malaking puwersa sa espirituwal na larangan ay ang pag-ibig. 'Ang taong nagmamahal sa Panginoon nang buong pagkatao at nagmamahal sa mga nawawalang kaluluwa gaya ng kanyang sarili ay hindi mapigilan!! Sinasabi ng Apocalipsis 12:11, "At kanilang dinaig siya sa pamamagitan ng dugo ng Kordero, at sa pamamagitan ng salita ng kanilang patotoo; at hindi nila inibig ang kanilang buhay hanggang sa kamatayan."

Kapag mahal mo ang isang tao, gagawin mo ang lahat para ilayo sila sa impyerno. Kung tutuusin, hindi mabibigo ang pag-ibig. Pag-ibig "Pinatitiis ang lahat ng mga bagay, lahat ng bagay ay pinaniniwalaan, lahat ng bagay ay inaasahan, lahat ng bagay ay tinitiiis... KAILANMAN HINDI nagkukulang" (I Mga Taga Corinto 13:7-8).

Kaya ano ang mangyayari kapag nananalangin tayo, gamit ang mga sandata na ibinigay sa atin ng Diyos? Sinasabi sa atin ng II Corinthians 10:4-5: "Sapagka't ang mga sandata ng ating pakikidigma ay hindi makalaman, kundi makapangyarihan sa pamamagitan ng Dios upang ibagsak ang mga kuta, ibinabagsak ang mga haka-haka, at ang bawa't mataas na bagay na nagmamataas laban sa kaalaman ng Dios, at dinadala sa pagkabihag ang bawat pag-iisip sa pagsunod kay Kristo."

Ang mga sandata na ginagamit sa panalangin ay idinisenyo upang ibagsak ang mga muog, ibagsak ang mga imahinasyon at makuha ang mga kaisipan. Ang mga kuta ay mga pag-iisip na labag sa salita at kalooban ng Diyos. Kaya't mabilis nating makikita na ang larangan ng digmaan ay ang isip ng isang tao, dahil tayo ay nakikitungo sa mga mind-set, imahinasyon, at pag-iisip.

Napakahalaga na maunawaan natin ito dahil ang sinumang kumokontrol sa isip ay kumokontrol sa tao. Kung patuloy na makokontrol ni Satanas ang pag-iisip ng isang hindi ligtas na indibiduwal, magagawa niyang pigilan siya na maligtas. Ang tanging paraan para magawa niya ito ay panatilihing nabulag ang tao sa ebanghelyo, dahil ang sinumang nasa kanyang "tama" na pag-iisip ay pipiliin si Jesus kaysa kay Satanas at ang langit kaysa sa impiyerno BAWAT pagkakataon! Nang ang hukbo ng mga demonyo ay pinalayas mula sa Gadarene, at siya ay makapag-isip at pumili para sa kanyang sarili hindi lamang niya pinili si Jesus kundi naging isang nag-aalab na ebanghelista para sa Kanya (Marcos 5:15-20).

"Ang tao ay isang malayang ahente, upang gamitin ang lumang parirala, kung tungkol sa Diyos; lubos, ganap na malaya. At siya ang pinaka-alipin na ahente sa lupa, hanggang sa kasalanan at pagkamakasari at pagtatangi ang pag-uusapan. Ang layunin ng ang ating dalangin ay hindi upang pilitin o pilitin ang kanyang kalooban; hindi kailanman iyon. Ito ay upang palayain ang kanyang kagustuhan sa mga nagliliyab na impluwensya na ngayon ay pinipilitin ito. Ito ay upang alisin ang alikabok sa kanyang mga mata upang ang kanyang paningin ay maging malinaw. At sa sandaling siya ay ay malaya, nakakakita ng tama, upang balansehin ang mga bagay nang walang pagtatangi, ang buong posibilidad ay pabor sa kanyang paggamit ng kanyang kalooban upang piliin ang tanging tama. sa ibabaw ng bumihag, magaganap ang pagliligtas. Walang alinlangan na masisiguro natin ang pagbabagong loob ng mga ito na nakalagay sa ating mga puso sa pamamagitan ng gayong panalangin. malayang pumili ng tama" (Gordon 192-94).

Ngayong naiintindihan na natin na ginagamit ng Diyos ang ating mga panalangin para ibagsak ang mga kuta ni Satanas, tingnan natin kung paano ginagamit ni Satanas ang mga muog sa buhay ng mga tao para pigilan silang maligtas. Ang pinakamatibay sa lahat ng mga kuta ay ang HINDI PANINIWALA. Ito ang pangunahing muog sa bawat taong naligtas o nawala!! Sa isang Kristiyano ito ay idinisenyo upang pigilan siya mula sa tunay na paniniwala sa ilang mga katotohanan sa salita ng Diyos na gagawin siyang makapangyarihan at mabisa sa kaharian ng Diyos. Ngunit sa mga hindi ligtas ito ay idinisenyo upang pigilan siya sa paniniwalang si Jesu-Kristo bilang Tagapagligtas at Panginoon.

Dahil ang kawalan ng pananampalataya ay ang tanging kasalanan na humahatol sa isa sa impiyerno, itinuring ito ni Satanas bilang hindi mabibili, na binabantayan ito kasama ng iba pang mga muog. Ang anumang pag-iisip na labag sa kalooban at salita ng Diyos ay magagawa. Nang ang mayamang batang pinuno ay lumapit kay Hesus at nagtanong kung paano niya mamanahin ang walang hanggang si Hesus ay HINDI sinabi sa kanya kung paano maliligtas. Sa halip, sinabi niya sa kanya na ipamahagi ang nalikom ng kanyang kayamanan sa mga mahihirap. Ngunit ang binata ay ayaw na gawin ito at umalis nang siya ay dumating - nawala. Alam ni Jesus na ang kasakiman ang kumokontrol sa kanyang isip at puso, na humahadlang sa kanya na maligtas, at hanggang sa masira iyon, ang ebanghelyo ay hindi magiging epektibo (Marcos 10).

Ang kuta ng Samaritana na babae ng Sicar ay pagnanasa. Nakipag-usap siya sa Panginoon sa mga paksang panlipunan at pangkasaysayan, iniwasan ang pangunahing isyu ng

kanyang buhay. Ngunit nang malinaw na sabihin sa kanya ni Jesus na siya ay limang beses nang kasal at kasalukuyang nakikisama sa isang lalaki — nakuha niya ang kanyang atensyon. Sa kasong ito ang muog ay nabasag at maluwalhati siyang naligtas (Juan 4).

Madalas na ginagamit ni Satanas ang kapaitan upang hadlangan ang katotohanan ng pag-ibig ng Diyos at pigilan itong matanggap. Halimbawa, ang isang maliit na batang babae ay sekswal na namomolestiya at ngayon, makalipas ang mga taon ay may nagbahagi ng ebanghelyo sa kanya — hinding-hindi nito malalampasan ang pait sa kanyang puso. Ang muog na iyon ay dapat na wasakin sa pamamagitan ng panalangin bago niya matanggap ang mabuting balita ng pag-ibig ng Diyos.

Mahirap manalo ng mga homosexual kay Kristo hindi dahil hindi sila mahal ng Diyos o dahil hindi sapat ang kapangyarihan ng ebanghelyo o dahil wala kang masyadong pakialam. Ngunit ito ay isang napakalakas na tanggulan na kailangan ng maraming panalangin, pag-aayuno, pagtitiyaga, pananampalataya, atbp. upang masira ito. At kadalasan tayo ay pinanghihinaan ng loob at huminto bago ang tagumpay ay mapanalunan.

Isang araw habang nagdarasal ako para sa isang partikular na tao, hiniling ko sa Panginoon na ihayag sa akin kung bakit patuloy niyang tinatanggi ang ebanghelyo. Itinatak niya sa isip ko ang salitang "kontrol". Hindi ko talaga naintindihan ang ibig sabihin noon. Ngunit nang mas makilala ko siya, natuklasan ko na kontrolado niya ang lahat ng bagay sa loob ng saklaw ng kanyang impluwensya gamit ang kamay na bakal. Ngayon naintindihan ko na kung bakit ang kontrol ay ang muog na pumipigil sa kanya mula kay Kristo - dahil upang maligtas, ang isa ay dapat magpasakop sa Kanya!

Bagama't hindi pinapayagan ng saklaw ng aklat na ito ang isang malalim na pag-aaral ng mga kuta, nais kong magsalita nang maikli sa mga maaaring nagdarasal para sa isang taong may malaking problema sa pagkagumon gaya ng droga o alkohol. Tinatakan lamang ng mga adiksiyon na ito ang tunay na isyu. Ang tunay na problema ay karaniwang isang nasirang kaakuhan kung saan ang pagpapahalaga sa sarili at imahe sa sarili ay nasira sa ilang paraan alinman sa pamamagitan ng pagtanggap, pang-aabuso, o ilang malaking pagkabigo sa buhay. Ang mismong pagkagumon ay sumasaklaw lamang at nagpapalubha sa problema. Kaya hilingin sa Panginoon na ipakita sa iyo ang ugat ng problema upang makuha mo ang tagumpay.

Nang kailangang malaman ni Eddie Smith kung paano tutulungan ang isang partikular na tagapayo, hiniling niya sa Panginoon na ipakita sa kanya kung ano ang kailangan niyang malaman tungkol sa kanyang sitwasyon. Pinahanga niya si Eddie na tanungin siya tungkol sa "kanlurang sayaw ng bansa." Nang gawin niya iyon, agad siyang napaluha at napasigaw, "Sino ang nagsabi sa iyo tungkol diyan?" Pagkatapos ay ikinuwento niya na sa edad na labinlimang siya ay nag-aatubili na sinamahan ang kanyang kaibigan sa isang country western dance. Doon ay nakita niya ang kanyang guro sa Sunday school na pasuray-suray na lasing. Pagkatapos at doon ay tinalikuran niya ang Diyos na nagsasabi sa Kanya, "Kung ito lang ang mayroon sa Kristiyanismo, maaari Mo itong makuha." At pagkatapos ay sinabi niya kay Eddie, "Mula noon,

ang aking buhay ay naging isang buhay na impiyerno. Ako ay walang pag-asa na gumon sa alkohol at ilegal na droga. Ako ay nagkaroon ng maraming kasal, at ako ay lubos na miserable." Alam ang ugat ng kanyang problema, nagawang manalangin ni Eddie kasama siya at pinalaya siya ng Diyos (Smith 71-73).

Sa palagay ko ay may daan-daang muog na ginagamit ni Satanas para bantayan ang kawalan ng pananampalataya, ngunit ang pangunahing katotohanan na dapat nating maunawaan ay palaging may isang mahalagang muog sa buhay ng bawat hindi ligtas na indibidwal na humahadlang sa taong iyon sa pagtanggap ng ebanghelyo. Ang labanan ay HINDI ipinaglalaman dahil sa maraming kasalanan (bagaman ang indibidwal ay maaaring magkaroon ng marami) ngunit higit sa isa lamang!! Ang partikular na muog na iyon ay ang baluti kung saan nakasalalay ang malakas na tao, ngunit kapag ang kanyang baluti (Ntronghold) ay nawasak, siya ay natalo at ang tao ay handa na para sa 901 pagliban (Lucas 11:21-22).

Ang isa pang ganap na mahalagang elemento sa aspetong espirituwal na pakikidigma ng pagwawagi ng mga kaluluwa ay ang paggamit ng ating awtoridad kay Kristo. Ibinigay ko sa atin ang Kanyang hindi kapani-paniwalang awtoridad (Mateo 16:19) ngunit dapat nating gamitin ito. "Kung paanong ang pulis sa sulok ng kalye ay maaaring magdirekta sa daloy ng trapiko dahil sa kanyang awtoridad, gayon din ang isang mananampalataya ay maaaring manalangin para sa mga kaluluwa ng mga taong nakagapos at binulag ni Satanas at maging dahilan upang sila ay mailigtas. Ang mga kapangyarihan ng kadiliman ay nakakahanap ng kanilang lakas. nasira sa pamamagitan ng dugo ni Jesucristo; at kapag ginamit natin ang ating awtoridad sa Kanya, hindi na nila tayo matitiis... Tinawag tayo ng Diyos na maging mga instrumento kung saan magagamit Niya ang Kanyang awtoridad. Tanggapin natin ang posisyong ito sa pamamagitan ng pananampalataya at tumayo. matibay anuman ang pagsalungat. Pagkatapos ay magagawa niya ang mga bagay sa pamamagitan natin na hindi natin pinangarap" (Epp 108-10).

Sa legal na paraan, lahat ng kaluluwa ay kay Kristo dahil binayaran Niya ang kanilang mga kasalanan sa Kalbaryo (I Juan 2:2). Ngunit si Satanas, sa labag sa batas at puwersa, ay patuloy na binihag sila, determinadong tumatanggi na palayain sila. At patuloy niyang igapos sila sa espirituwal na kadiliman hanggang sa makuha natin ang ating nararapat na puwesto at gamitin ang ating mga karapatan sa trono sa pamamagitan ng paghingi ng kanilang agarang pagpapalaya salig sa itinigis na dugo ni Kristo at sa ating itinalagang awtoridad mula sa Kanya.

Walang ganap na dahilan para sa kahit isang kaluluwa na mamatay at mapunta sa impiyerno dahil binayaran na ni Kristo ang kanilang halaga ng pagtubos. At ang tanging dahilan kung bakit ang sinuman ay mapupunta sa impiyerno ay dahil hindi namin kinuha ang aming lugar ng awtoridad at iginapos ang malakas na tao, iginiiit ang kanilang kaligtasan. Hindi sila pakakawalan ng diyablo hangga't hindi natin siya ginagawa.

Si Heneral Jonathan Wainwright, kasama ang iba pang kaalyadong bilanggo ng digmaan, ay nakakulong sa Isla ng Formosa. Bagama't tapos na ang digmaan at alam iyon ng kumandante ng Hapon, hindi niya sinabi sa kanyang mga bilanggo o pinalaya sila. Ngunit maya-maya lang ay

dumaong sa isla ang isang kaalyadong eroplano na may balita ng tagumpay. Pagkatapos ay inihayag ni Heneral Wainwright sa komandante ng Hapon, "Natalo na ng aking pinunong-komandante ang iyong pinunong-komandante. Ako ang namamahala ngayon." At ito ang aming ginagawa, na ipinapahayag sa malakas na tao (ang punong demonyo sa buhay ng isang tao), i' Tinalo ng aking pinunong-komandante ang inyong pinunong-komandante. Hinihingi ko ang agarang pagpapalaya nitong iligal na hawak na bihag." At kung pipilitin ng wc, ang pagpapalaya at pagliligtas ay **magaganap!!!**

Ang huling ngunit hindi kapani-paniwalang mahalagang elemento sa pagdarasal para sa mga kaluluwa ay ang patuloy na PAGLABAN sa diyablo. Inutusan tayo na isuot ang sa Diyos (Efeso 6:10-18), upang tayo ay "Tumayo laban sa mga lalang (ntethods) ng diyablo...may kakayahang makatiis (lumaban) sa masamang araw." Kapag talagang nagiging seryoso tayo tungkol sa kaligtasan ng mga kaluluwa, ginagamit ni Satanas ang mga pangyayari sa ating buhay o sa mga pinagdarasal natin sa pagsisikap na umatras tayo at huminto. Ito ang dahilan kung bakit ang isang asawang lalaki o binatilyo kung kanino ang isang asawa o ina ay nagdarasal ay kadalasang lumalala sa halip na bumuti — gusto ni Satanas na huminto sila sa pagdarasal, dahil nawawala ang kanyang pagkakahawak sa mga kaluluwang iyon!!

Kaya, upang labanan ang diyablo ay nangangahulugan na hindi mo hahayaang ang mga negatibong reaksyon, mga pangyayari, atbp. ay huminto sa iyong patuloy na taimtim na pagsisikap sa panalangin. Kapag ang isang bagay, tulad ng asbestos, ay lumalaban sa apoy ibig sabihin hindi ito naaapektuhan ng apoy. Ang isang bagay na lumalaban sa tubig, ay nangangahulugan na ito ay hindi naaapektuhan ng tubig. Ang ibig sabihin ng pagiging lumalaban kay Satanas, kahit anong gawin niya, hindi ka makakaapekto, patuloy ka lang sa pagdarasal para sa kaligtasan ng iyong nawalang mahal sa buhay.

Ang pinakakahanga-hangang pagpapakita ng paglaban kay Satanas para sa isang kaluluwa ay sa sumusunod na patotoo na narinig ni Charles Blanchard na naging presidente ng Wheaton College sa loob ng apatnapu't tatlong taon. Pinatunayan niya na totoo ito at itinala ito sa kanyang aklat, [Getting Things From God](#), gaya ng sinipi sa ibaba:

Mga kaibigan, mga dalawa at kalahati o tatlong taon na ang nakalilipas ay nasa ospital ako sa Philadelphia. Ako ay isang inhinyero sa Pennsylvania Lines, at kahit na mayroon akong isang nagdarasal na asawa, buong buhay ko ay isang makasalanang tao. Sa oras na ito ako ay may matinding sakit, ako ay naging lubhang nasayang. Wala pang isang daang libra ang aking timbang.

Sa wakas, sinabi ng doktor na nag-aalaga sa akin sa aking asawa na patay na ako, ngunit sinabi niya: "Hindi, hindi siya patay. Hindi siya maaaring patay. Dalawampu't pitong taon na akong nanalangin para sa kanya at nangako sa akin ang Diyos na siya ay ay maliligtas. Sa palagay mo ba ay hahayaan siya ng Diyos na mamatay ngayon pagkatapos kong manalangin ng dalawampu't pitong taon at nangako ang Diyos at hindi siya naligtas?" "Buweno," sagot ng doktor, "Wala akong alam tungkol doon, ngunit alam ko na siya ay patay na," At ang screen ay

iginuhit sa paligid ng higaan, na sa ospital ay naghihiwalay sa pagitan ng mga buhay at mga patay.

Upang bigyang-kasiyahan ang aking asawa, ang iba pang mga manggagamot ay dinala, isa-isa, hanggang pito ang nasa paligid ng higaan, at bawat isa sa kanila habang siya ay umahon at ginawa ang pagsusuri ay nagpapatunay sa patotoo ng lahat ng nauna. Sinabi ng pitong doktor na patay na ako. Samantala ang aking asawa ay nakaluhod sa gilid ng aking higaan, iginigiit na hindi ako patay -- na kung ako ay patay ay ibabalik ako ng Diyos, dahil ipinangako Niya sa kanya na ako ay maliligtas at hindi pa ako maliligtas. Maya-maya ay nagsimulang sumakit ang mga tuhod niya, lumuhod sa matigas na sahig ng ospital. Humingi siya ng unan sa nurse at dinalhan siya ng nurse ng unan kung saan siya lumuhod.

Lumipas ang isang oras, dalawang oras, tatlong oras. Nakatayo pa rin ang screen sa tabi ng higaan, nakahiga pa rin ako, tila patay na. Apat na oras, limang oras, anim na oras, pitong oras, labintatlong oras ang lumipas, at habang ang aking asawa ay nakaluhod sa tabi ng kama, at nang tumutol ang mga tao at hinihiling na umalis siya, sinabi niya: "Hindi, kailangan niyang iligtas. Ibabalik ng Diyos ang tama kung siya ay patay. Hindi siya patay. Hindi siya mamamatay hangga't hindi siya naliligtas. " Sa pagtatapos ng labintatlong oras ay idinilat ko ang aking mga mata, at sinabi niya, "Ano ang nais mo, mahal ko?" At sinabi ko: "Gusto kong umuwi," at sinabi niya: "Uuwi ka na." Ngunit nang imungkahi niya ito, ang mga doktor ay nagtaas ng kanilang mga kamay sa takot. Sabi nila, "Aba, papatayin siya nito. Magpapakamatay." Sabi niya: "You have had your turn. Sabi mo patay na siya. luuwi ko na siya."

Tumimbang ako ngayon ng 246 pounds. Tumatakbo pa rin ako ng mabilis na tren sa Pennsylvania Lines. Nagpunta ako sa Minneapolis sa isang maliit na bakasyon, sinasabi sa mga tao kung ano ang magagawa ni Jesus, at natutuwa akong sabihin sa iyo kung ano ang magagawa ni Jesus (Blanchard 94-95),

May dalawang dahilan lamang kung bakit ang anumang panalangin para sa kaligtasan ng mga kaluluwa ay mananatiling hindi sinasagot: maaaring may kasalanan o kawalan ng pananampalataya sa nagdarasal, o kung hindi ay hinahadlangan ni Satanas ang sagot. Kaya, kung gagawin mong tama ang iyong buhay (Juan 15:7) at patuloy na manalangin, ang sagot ay darating, dahil hindi maaaring magpatuloy si Satanas laban sa matapang, taimtim na 'digmaan na nananalangin!!

Ngayon sa isang digmaan, dapat gawin ang mga plano. Ang mga sundalo ay hindi basta-basta umiikot sa kung saan-saan at nagbabaril ng kahit ano. Ganun din sa prayer warfare para sa mga kaluluwa — kailangan natin ng diskarte. Hayaan akong magbigay sa iyo ng ilang na lubhang epektibo.

Ang pinakahuling diskarte ay para sa buong simbahan na ibigay ang sarili sa patuloy na panalangin. Ginawa ito ng unang iglesya: "Ang lahat ay nagpatuloy na may pagkakaisa sa panalangin at pagsusumamo" (Mga Gawa 1:14) na may kamangha-manghang mga resulta "at nang araw ding iyon ay nadagdag sa kanila ang humigit-kumulang tatlong libong kaluluwa"

(Mga Gawa 2:41) at " marami sa kanila na nakarinig ng salita ay nagsisampalataya; at ang bilang ng mga tao ay humigit-kumulang limang libo" (Mga Gawa 4:4).

Sa isa pang panalanging pagpupulong "nayanig ang dako kung saan sila nagtitipon; at silang lahat ay napuspos ng Espiritu Santo, at kanilang sinalita ang salita ng Diyos na may katapangan" (Mga Gawa 4:31) na may patuloy na pag-aani ng maraming kaluluwa: " karamihan ng mga kalalakihan at kababaihan" (Mga Gawa 5:14), "ang bilang ng mga disipulo ay dumami sa Jerusalem" (Mga Gawa 6:7), at "lahat ng naninirahan sa Lidda at Saron... ay nagbalik sa Panginoon" (Mga Gawa 6:7). 9:35). At marami pang ibang mga talata sa Acts na naglalarawan ng mga katulad na account. Kung ang simbahan sa ngayon ay susundin ang halimbawa ng panalangin ng unang iglesya, ito ay magdudulot ng parehong uri ng mga resulta ng ebanghelistiko.

Ang isa pang napaka-produktibong diskarte ay ang pagbuo ng mga grupo ng panalangin. Ang set-up sa karamihan ng mga simbahan ay mga klase sa Sunday school o mga home cell group dahil regular na silang nagkikita. Maaari silang patuloy at patuloy na manalangin para sa kanilang pinagsama-samang listahan Ng mga nawawalang tao hanggang sa makita nilang lumapit sila kay Kristo.

Inirerekomenda ni Evelyn Christenson ang triplet na pagdarasal bilang isa sa pinakamabisa ngunit simpleng paraan ng panalangin bago ang ebanghelismo. Ito ay nagsasangkot ng tatlong Kristiyanong handang disiplinahin ang kanilang mga sarili na manalangin bawat linggo para sa siyam na nawawalang kaluluwa. Inilarawan niya ang napakabungang resulta ng ganitong uri ng pagdarasal sa dalawang krusada ni Billy Graham sa Inglatera: "Ang mga triplet ay gumawa ng pinakamagagandang resulta na natamo ni Billy Graham hanggang sa kanyang mga krusada sa Mission England noong 1984 kung saan nabuo ang 90,000 Kristiyano sa England sa tatlong grupo para sa pre-krusada. Ang bawat isa sa tatlong Kristiyano ay pumili ng tatlong di-Kristiyano, at pagkatapos ay nagsama-sama minsan sa isang linggo para sa taon bago ang evangelistic crusades at nanalangin sa pamamagitan ng pangalan para sa kanilang siyam na mahanap si Jesus. The January, 1989 Decision magazine, encouraging triplet sign-ups para sa Billy's 1989 Mission England II, ay nag-ulat na marami sa mga triplet ng panalangin ang nakakita sa lahat ng siyam na kanilang pinagdarasal na tinanggap si Jesus bago pa man makarating doon si Billy! Sa mahigit 7,000 simbahan bawat isa ay mayroong maraming, maraming triplet para sa Billy's Mission England '89, ang mga resulta ay napakalakas na paraan para labanan si Satanas para sa mga kaluluwa sa buong bansa" (Christenson 110)!

Ang mga katuwang sa panalangin ay isa pang produktibong diskarte sa pagdarasal para sa mga kaluluwa na maligtas. Mas madaling pagsamahin ang dalawa kaysa sa mas malaking grupo. Ang isang grupo ng mag-asawa ay mahusay dahil sila ay karaniwang magkasama araw-araw, kasama ang kanilang mga pasanin para sa mga kamag-anak, kaibigan, kapitbahay, atbp. Ngunit anumang pagpapares ng mga kasosyo sa panalangin ay gagana. Tinitiyak pa nga ni Jesus na ang kanilang mga panalangin ay sasagutin (Mateo 18:19).

Binanggit ko ang isang huling diskarte na gumagana nang maayos para sa indibidwal na nagdarasal nang mag-isa isang **listahan** ng panalangin!! Ako, kasama ang libu-libong iba pa, ay gumamit ng isang listahan ng panalangin sa loob ng maraming taon, na nakakita ng maraming kaluluwa na lumapit kay Kristo sa pamamagitan ng pamamaraang ito. Iniiwan ko sa iyo ang isang kuwento na nagpala sa akin, umaasa na ganoon din para sa iyo:

"Ilang taon na ang nakararaan sa Springfield, Illinois, isang masugid na lalaki ang nagtipon tungkol sa kanya ng isang banda na nagdarasal at nagmungkahi sa kanila: 'Pagdating ninyo sa bahay ngayong gabi, isulat ang mga pangalan ng lahat ng tao sa Springfield na nais ninyong iligtas, at pagkatapos ay manalangin para sa kanila sa pamamagitan ng pangalan, tatlong beses sa isang araw, upang sila ay maligtas. Pagkatapos ay gawin ang iyong pinakamahasag na posibleng pagsisikap upang hikayatin ang mga taong iyon na bumaling sa Diyos para sa kaligtasan, ' May naninirahan sa Springfield noong panahong iyon ng isang babaeng walang bisa na halos walang magawa. . Labinpitong taon na siyang nakaratay sa kama. Matagal na siyang nananalangin sa Diyos sa pangkalahatang paraan para iligtas ang maraming kaluluwa. Nang sabihin sa kanya ng kanyang pamilya ang mungkahi na ginawa sa praying band, sinabi niya: ' Narito ang isang bagay na maaari kong gawin." Magagamit niya ang kanyang kanang kamay. May adjustable writing table sa gilid ng kanyang kama. Humingi siya ng panulat at papel. Isinulat niya ang mga pangalan ng limampu't pitong kakilala. Ipinanalangin niya ang bawat isa sa mga ito sa pamamagitan ng pangalan nang tatlong beses sa isang araw. Sumulat siya sa kanila ng mga liham na nagsasabi sa kanila ng kanyang interes sa kanila. Sumulat din siya sa mga kaibigang Kristiyano, na alam niyang may tiwala ang mga taong ito, at hinimok silang magsalita sa mga taong ito tungkol sa kapakanan ng kanilang kaluluwa at gawin ang kanilang makakaya upang hikayatin silang magsisi at maniwala. Siya ay nagkaroon ng walang pag-aalinlangan na pananampalataya sa Diyos. Sa kanyang mapagkumbaba, marubdob na pagtitiwala sa Kanya kaya namagitan siya para sa mga hindi ligtas. Sa paglipas ng panahon, bawat isa sa limampu't pitong tao ay nagpahayag ng pananampalataya kay Jesucristo bilang kanyang Tagapagligtas' (McClure 124-125).

Kabanata 6

Mga Personal na Patotoo

Itinuro ko ang materyal na ito sa Crestview Baptist Church, Farmerville, Louisiana, noong Mayo, 2002. Ang pastor, si Brother Wayne Whiteside, ay sumulat sa akin ng isang liham na nagsasabing, "Nakakita kami ng mga kuta na natanggal sa buhay ng mga tao...Ang mga

materyales na iyong ibinahagi ay mayroon. nagsimula ng isang rebolusyon sa buhay ng mga nagsasabuhay ng mga prinsipyo ng Diyos sa pagdarasal para sa mga nawawala."

Si Wayne ay may bigay-Diyos na pasanin para sa mga bilanggo sa death-row at gumugugol ng maraming oras sa mga bilangguan na sinusubukang ipanalo sila kay Kristo. Ipinagpatuloy niya ang kanyang kuwento: "Ang isang malaking tagumpay ay nagsasangkot ng isang preso sa death row na pinatay kamakailan sa kulungan sa Huntsville, Texas., na nagbabahagi ng ebanghelyo sa kanya at ipinapanalangin siya ng aking simbahan - lahat ay walang kabuluhan. Sumusulat siya sa akin, tinatapos ang kanyang mga liham ng, 'Sumainyo si Allah.' Hindi ko kailanman nadama ang higit na kawalan ng pag-asa o kawalan ng magawa sa anumang kaso.

Pagkatapos, mga dalawang buwan bago ang petsa ng pagbitay sa kanya noong Setyembre 2002, hinikayat ko ang aming simbahan na partikular na manalangin upang gapusin ang malakas na tao ng Maling Relihiyon at magsumamo sa dugo ni Kristo para sa kanya. Agad na nagsimula ang isang pagbabago. Sinimulan niyang aminin na si Jesus ay isang mabuting guro at ang kanyang mga liham ay nagtapos ngayon sa 'Sumainyo ang Diyos.' Niyaya niya akong dumalo sa kanyang pagbitay. Naglakbay ako sa Huntsville para makita siya sa huling pagkakataon. Tuwang-tuwa ang puso ko nang tanungin niya ako, 'Ano ang dapat kong gawin para magtiwala kay Kristo para sa kaligtasan?' Sa 3:05 p.m. hiniling niya sa Panginoong Jesus na iligtas siya. Limampu't isang oras at labindalawang minuto ang lumipas ay patay na siya. Dalawang oras lamang bago ang kanyang pagbitay ay kinindatan niya ako at sinabing, 'Mahal kita at hihintayin kita sa langit.' At ang pinakahuling mga salita na sinabi niya sa lupa ay ito: 'Ang Diyos ay nagpapatawad. Siya ang pinakadakila!' Namatay siya na may mapayapang mukha na kahit ang warden ay nagkomento dito.

Ang lahat ng sinubukan naming gawin sa aming pagsisikap na makuha ang bilanggo na ito kay Kristo ay ganap na walang kabuluhan hanggang sa puwersahin naming isali ang malakas na tao ng Maling Relihiyon sa kanyang buhay at igapos siya sa pamamagitan ng dugo ni Kristo. Pagkatapos ay nakita namin ang isang agarang pagkasira na nagpatuloy hanggang sa punto ng kanyang pagiging bukas sa ebanghelyo na tinanong pa niya ako kung paano siya maliligtas. Siya ay nasa langit ngayon dahil natutunan natin kung paano ipagdasal ang nawawala lalo na sa lugar ng paggapos sa malakas na tao tulad ng sinabi ni Hesus sa Marcos 3:27. Salamat sa pagsasabi ng mapagpalayang katotohanan sa aming kongregasyon. Nawa'y bigyan ka ng Panginoon ng maraming tagumpay sa pag-aani ng mga huling araw!"

Kapag nagsimula tayong manalangin para sa kaligtasan ng isang tao, ang Diyos ay tila gumuhit ng bilog sa paligid ng indibidwal na iyon at pagkatapos ay sumasama sa kanya. Iyan ang nangyari kay Ricky Gresham nang magsimulang ipagdasal siya ng kanyang asawang si Helen at ng pastor nitong si Mickey Hudnall. Narito ang panig ni Ricky sa kuwento: "Noong mga buwan ng Pebrero at Marso ng 1990 na ginugol ko ang ilan sa mga pinakamalungkot na araw at gabi ng aking buhay. Bagama't hindi ko maintindihan noong panahong iyon, nasa ilalim ako ng paniniwala ang Banal na Espiritu ng Diyos. Hindi ko alam kung ano ang nangyayari sa akin

ngunit alam ko na kahit saan ako lumingon sa loob ng dalawang buwang iyon ay may nakita o narinig akong may kinalaman sa Diyos. Para bang sa bawat araw na paggising ko, mayroong Diyos. Ang mga taong kilala ko sa loob ng maraming taon ay nagsasabi na sa akin tungkol sa Panginoon.

Naalala ko isang particular na araw habang nakasakay kami ng best friend ko sa truck niya na pinahinto kami ng isang kaibigan niya sa gilid ng kalsada. Lumapit ang lalaking ito sa trak sa gilid ko at nagsimulang magsalita, Sa pag-uusap, sinimulan niyang kausapin ang kaibigan ko tungkol sa Panginoon, na hinihikayat siyang tanggapin ang Panginoon bilang kanyang Tagapagligtas. Muli ay kinailangan kong makinig sa isa pang salita mula sa Diyos. Parang hindi ko na lang naitago. Umupo ako doon sa truck na hindi umimik. Sa isang banda ay gusto kong makarinig ng higit pa ngunit sa kabilang banda ay gusto ko ang aking kaibigan na magmaneho. Sa wakas, pagkatapos ng tila isang oras (limang minuto), nagmaneho siya. Sa paglipas ng mga araw, nagpakita ang Diyos sa lahat ng dako, araw-araw -- kahit sa trabaho. Noong panahong iyon, self-employed ako sa isang machine shop. May isang itim na ginoo na dadaan at kakausapin ako paminsan-minsan. Sa panahong ito ng aking pagiging nasa ilalim ng paniniwala, dumating siya sa tindahan. Sa pagmamataas ko, hindi ako magtatanong sa isang taong kilala ko tungkol sa Panginoon. Sa wakas, nagkaroon ako ng lakas ng loob na tanungin siya tungkol sa Panginoon. Kahit na hindi ako handa sa kanyang sagot, Siya ay!

Sabi niya, 'Sandali lang,' at pumunta sa trak na ito pabalik na may dalang Bibliya na mukhang isang daang taong gulang na. Sinimulan niyang buklatin ang mga pahina ng Bibliyang iyon, binabasa sa akin ang mga kasulatan. Hindi ko talaga naintindihan kung ano ang ibinabahagi niya ngunit may isang bagay sa akin ngayon na hindi nakakalimutan ni J: 'Kailangan mong ipanganak muli!' Paulit-ulit niyang inulit ang Niiitement na iyon — hindi mawala sa isip ko!

Sa panahong ito, may humihila sa akin sa salita ng Diyos, masyado akong ipinagmamalaki na humingi ng Bibliya sa isang tao, kaya't hinanap ko si 'Kristo' sa encyclopedia, at may isang larawan ni Kristo na nakasabit sa Isang bagay na patuloy lang sa pagguhit sa akin sa larawang iyon ng Panginoon.

Gabi-gabi palihim akong tumitingin sa larawang iyon.

Sa mga sumunod na linggo, sinimulan kong subukang baguhin ang aking sarili. Dumating ako sa punto ng buhay ko na hindi ko mapigilan ang pagmumura — lahat ng iba pang salita ay sumpa na salita. Gusto kong huminto ngunit parang hindi ko ito makontrol — kontrolado ako nito.

Sa wakas, isang araw sa trabaho, nang mag-isa ako, nagsalita na lang ako sa Diyos, 'Panginoon, hindi ko na kaya, tulungan mo ako Diyos. Hindi ko maintindihan ang lahat ng ginawa ni Jesus para sa akin sa krus na iyon, ngunit ipakita mo lang sa akin at susunod ako sa iyo.' At simula noong araw na iyon, may nagbago sa akin. Hindi lang ako huminto sa pagmumura, nawalan pa ako ng pagnanasa na para bang hindi napunta doon ang wika.

Kailangan kong sabihin sa isang tao kung ano ang nangyayari sa akin, kaya tinanong ko ang pastor kung maaari kong sabihin sa simbahan. Ang tanging alam kong masasabi ay dinala ako ng Diyos sa lugar ng pagmamahal sa Panginoong Jesus at pagiging handang sumunod sa Kanya sa natitirang bahagi ng aking buhay.

Ang hindi ko alam sa loob ng dalawang buwang paniniwala na iyon ay ang aking asawa at ang kanyang pastor ay nangako sa kanilang sarili na manalangin araw-araw para sa aking kaligtasan kung ano ang aking nararanasan ay ang pagsagot ng Diyos sa mga panalangin. Alam ko na ngayon na ako ay isang produkto ng tapat na panalangin, at kung nakapunta ka na doon alam mo kung ano ang ibig kong sabihin! Ako na ngayon ang pastor ng isang simbahan, at patuloy kong nararanasan ang higit at higit pa sa biyaya ng Diyos."

Kapag nananalangin tayo para sa Diyos na iligtas ang isang tao, dapat tayong maging handa para sa Kanya na gawin ang anumang kinakailangan upang mailapit ang taong iyon sa Kanyang sarili. Sinabi ni Wesley Deuwel, "Maraming mga sagot sa panalangin ay nangangailangan ng mga kalooban ng ilang mga tao na magpasakop sa plano ng Diyos. Gayunpaman, ang presyon ay maaaring maging napakatindi! Ganito ang nangyari kay Tony Fontenot: "Isinilang ako sa isang Kristiyanong pamilya na may maraming mandirigmang panalangin, kasama ang aking ina, lola, tiya at tiyo. Bagaman ipinagdarasal nila ako sa loob ng maraming taon, patuloy kong ginagawa ang mga bagay 'sa aking paraan: ' Ngunit kapag sinubukan ng Diyos na makitungo sa atin at patuloy lang nating ginagawa ito sa ating paraan, hinahayaan Niya ang mga bagay na mangyari sa atin na maaaring maging napaka-trauma At masisiguro ko sa iyo na kukunin Niya ang ating atensyon!!

Nakuha ng Diyos ang aking atensyon noong Mayo 22, 1982, katatapos ko lang mag-spray ng mga kemikal sa isang soybean field at lumilipad pabalik sa aming base nang bumagsak ang aking eroplano sa isang liblib na lugar ng mga puno at nagliyab. nasusunog din ako!! Pagkatapos gumulong sa lupa upang patayin ang apoy, tumayo ako at nakita ko na ang aking kamiseta ay ganap na nasunog at ang balat sa aking mga braso ay nakalawit mula sa aking mga daliri, na kahawig ng mga sapot ng gagamba. Nabulag din ako sa kanang mata ko at may lumalabas na likido sa katawan ko alam kong nakagapos ako.

Nagsimula akong sumigaw para humingi ng tulong ngunit walang nakarinig. Tumakbo ako hanggang sa nanghina na ako kaya hindi na ako makatuloy. Humiga ako sa ilalim ng puno at doon na ako nagsimulang magdasal. Hiniling ko sa Diyos na hayaang may makakita sa akin at huwag akong mamatay. Lahat ng isang biglaang mga bagay ay nagsimulang mangyari; parang may inabot at binuhat ako at nagsimulang dumaloy ang enerhiya sa katawan ko. Sa bagong lakas ay nagsimula akong tumakbo muli, sa wakas ay nakakita ako ng isang pickup truck. Lumapit ako sa trak, sumigaw ng tulong. Isang lalaking nagtatrabaho sa ilang kagamitan ang tumingala, at nang makita ang aking kalagayan, isinugod ako sa ospital. Pagkatapos ay inilipat ako sa John Sealy Bu rn Center sa Galveston, Texas, na gumugol sa susunod na dalawang buwan sa intensive care unit.

Sa pamamagitan ng traumatikong pagsubok na ito, sa wakas ay nakuha ng Diyos ang aking atensyon. Noong Nobyembre, 1982, nangaral si Brother Lee Thomas ng isang revival meeting sa Indian Village Baptist Church. Sa panahong ito ibinahagi niya sa akin ang ebanghelyo at nagtiwala ako kay Kristo na iligtas ako. Sinabi niya sa akin, 'Tony, ang pagbagsak ng eroplanong ito ay maaaring ang pinakamalaking bagay na nangyari sa iyong buhay dahil sa pamamagitan nito nahanap mo ang Panginoon.' Sumang-ayon ako!!"

Sinabi ni Oswald Chambers, "Kapag nananalangin tayo para sa iba, ang Espiritu ng Diyos ay kumikilos sa walang kamalay-malay na domain ng kanilang pagkatao na hindi natin alam, at ang ating pinagdarasal ay walang nalalaman tungkol sa, ngunit pagkatapos ng paglipas ng panahon ang mulat na buhay ng ang ipinagdarasal ay nagsimulang magpakita ng mga palatandaan ng kaguluhan at pagkabalisa... Iyan ang uri ng pamamagitan na nagdudulot ng higit na pinsala sa kaharian ni Satanas. Ito ay napakaliit, napakahina sa mga unang yugto nito, na kung ang katwiran ay hindi kasal sa liwanag ng Banal na Espiritu, hindi namin ito susundin kailanman" (Chambers 102-03). Ito ang sitwasyon kay Jacob Williams. Bagama't siya ay nasa ilalim ng pananalig sa loob ng mahabang panahon, ito ay lamang kapag ang panalangin na pasanin para sa kanyang kaligtasan ay tumindi sa kanyang pamilya at mga kaibigan na dumating ang kaligtasan. Narito ang kanyang kuwento: "Ako ay nasa unang bahagi ng aking kabataan noong lumipat kami sa Westwood Baptist Church. Pagkatapos ay nahatulan ako kaagad, ngunit patuloy kong nilalaban ang damdaming iyon sa tuwing nagsisimba ako. Pagkaraan ng ilang sandali ay nabawasan ang pakiramdam at wala akong pagnanasa. kahit magsimba. Pinilit talaga ako ng nanay ko na magsimba kaya hangga't kaya ko ay lumayo ako sa bahay. Nasangkot din ako sa isang napakasamang relasyon sa isang babae at tila lumala ang mga bagay.

Sa puntong ito, ang aking pamilya ay nagsimulang magkaroon ng mabigat na pasanin para sa akin. Noong Pasko nang sila ay nagsimulang seryosong manalangin para sa kanyang kaligtasan. Dahil gabi na ako uuwi para iwasan ang pamilya ko, nagpuyat si Dad para makausap niya ako tungkol sa 'ii'tual condition ko. Paulit-ulit kong sinasabi sa kanya na naligtas ako noong ako ay thirper pero alam naming dalawa na hindi iyon totoo.

Sa panahong ito, ako ay nasa ilalim ng mabigat na paniniwala — ang pagliligtas ay palaging nasa isip ko, ngunit patuloy lang akong lumalaban. Sa wakas, noong huling bahagi ng Pebrero, hindi na ako nakapagpigil — hiniling ko sa Panginoon na iligtas ako. Pagkatapos, nalaman ko na maraming tao ang nagdarasal para sa akin noong panahong iyon, hindi lamang ang aking pamilya kundi pati na rin ang maraming tao mula sa simbahan. Ang aking nakababatang kapatid na lalaki, si Josh, ay ipinagdasal pa nga ako ng grupo ng mga kabataan. Natutuwa akong sinagot ng Diyos ang kanilang mga panalangin!!"

Nalungkot si Rachele Barrentine nang hilingin niya sa akin na manalangin para sa kaligtasan ng kanyang asawa. Ang kanyang pag-inom at pagsusugal at pag-iwas sa lahat ng oras ng gabi ay lubos siyang natalo — tila walang silbi ang kanyang mga panalangin. Gayunpaman, gusto ng diyablo na maramdaman natin ito kaya huminto tayo sa pagdarasal. Gayunpaman, ang isa sa mga pinaka-kagiliw-giliw na gawa ng Diyos ay ang biglaang pagdurog ng paninindigan ng

indibidwal kapag ganap na walang indikasyon ng Kanyang naunang impluwensya sa buhay ng isang tao. Ganito ang nangyari kay Jimbo Barrentine: "Bagama't lumaki ako sa Westwood Baptist Church, punong-puno ako ng aking sarili na walang lugar ang Diyos sa buhay ko. Tila hinahabol ako ng problema. Pagkatapos ng kasal at pagsilang ng aking anak, I found myself back in church, but I was just going through the motions. I was so self-absorbed that divorce was inevitable, and after loss my family, Impiyerno lang talaga ang buhay ko sa lupa.

Akala ko mas gaganda ang buhay pagkatapos kong ikasal kay Rachele, pero nagkamali ako --- hindi pala maganda. At ang masaklap pa, naligtas siya! Pagkatapos ay tumindi talaga ang masasamang ugali ko dahil buong gabi akong nag-iinuman at nagsusugal para hindi ako makaharap sa kanya.

Buong gabi akong umiinom at nagsusugal noong Martes, Marso 13, 2001. Pag-uwi ko noong Miyerkules ng umaga, alam kong kailangan kong magkaroon ng Diyos sa aking buhay; Hindi ko na kayang mabuhay ng ganito. Nagpunta ako sa simbahan para kausapin si Brother Lee tungkol sa pagliligtas, ngunit nasa labas siya ng bayan. Kaya't nagmaneho ako papunta sa bahay ng aking Tito Bob, alam kong matutulungan niya ako dahil mangangaral siya at alam kong ipinagdadasal nila ako ni Tita Faye sa loob ng maraming taon.

Sinabi pa sa akin ni Tita Faye (kapatid ng nanay ko) na kung ako ang naging asawa niya, matagal na niya akong binitawan. Tuwang-tuwa ako na hindi ako binitawan ni Rachele, dahil noong Miyerkules ng umaga ay taos-puso akong nagtiwala kay Kristo na iligtas ako at kahanga-hangang binago Niya ang aking sariling buhay."

Ang mga luha ay tinatawag na "mga likidong panalangin." Marahil sila ang pinakamakapangyarihang panalangin sa lahat! Natuklasan ko kung gaano sila kalakas habang nagsasagawa ng libing sa Moss Bluff, Louisiana, para sa isang mahal na babae na pinastor ko ilang taon bago sa Orange, Texas. Sa libing na ito, lumapit sa akin ang lalaki, iniabot ang kanyang kamay para makipagkamay, na nagsasabing, "Hindi mo ba ako kilala?" Sabi ko, "Hindi sir, hindi ako naniniwalang naniniwala ako." Sabi ko, "Nakatira ako sa Buna, Texas, at nabasa ko sa pahayagan na isang Lee Thomas ang nagsasagawa ng libing na ito, pumunta ako para tingnan kung ikaw ang Lee Thomas na naalala ko." Sinabi niya sa akin ang kuwentong ito: "Ang pangalan ko ay James Lynch. Ako ay pinalaki sa isang Kristiyanong tahanan, ngunit noong ako ay nakatira sa Orange, Texas, ako ay isang talamak na alkoholiko, halos hindi makapagtrabaho. Isang araw habang nakaupo ako sa ang aking sala na naghihirap sa sobrang pag-inom at nalilito sa buhay, kumatok ka sa aking pintuan.

Inimbitahan kita at pagpasok mo pa lang sa bahay ko, nakita kong nagsimula nang tumulo ang mga luha mo. Sinabi mo sa akin na mahal ako ni Jesus at gusto niya akong iligtas, ngunit ang alkohol ay humawak sa akin kaya tinanggihan ko ang alok ng kaligtasan ng Diyos.

Lumuhod ka sa aking upuan at sa pag-agos ng mga luha sa iyong mukha, nagmakaawa ka sa akin na magtiwala kay Kristo na iligtas ako. Naantig ang puso ko at ginusto ko, ngunit hindi ko magawa — kontrolado ako ng alak.

Sa loob ng tatlong taon ay pinagmumultuhan ako ng mga luhang iyon. Walang araw na lumipas na hindi kita nakikita sa iyong mga tuhod, na nagmamakaawa sa akin na may luha sa iyong mga mata na magsisi at magtiwala kay Kristo. Matapos labanan ang Diyos sa loob ng tatlong taon, nagsisi ako at maluwalhati akong iniligtas ng Diyos at tinawag ako upang mangaral. Ilang taon ko nang ipinangangaral ang Kanyang salita. Naniniwala ako na kung hindi ka dumating sa aking tahanan sa araw na iyon ay mawawala ako nang walang Diyos at patay na at nasa impiyerno."

Kinailangan ng mahigit animnapung taon ng araw-araw na panalangin ni George Muller upang madala ang kanyang kaibigan kay Kristo. Tumagal ng tatlong taon para madala ng luha si James Lynch kay Kristo. Gayunpaman, si Jabez Carey ay lumapit kay Kristo, ang mismong oras na ipinagdasal siya ng dalawang libong Kristiyano, na nagpapatunay na ang pinakamabisang paraan upang manalangin para sa mga nawawala ay sa pamamagitan ng pagkakaisa!

Ito ang naging susi sa kaligtasan ni Mike Doles. Narito ang kanyang kuwento: "Lumaki ako sa New Hope Baptist Church, ngunit hindi ako nagtiwala sa Panginoon na ililigtas ako. Noong tinedyer ako, napanood ko ang aking mga kasama sa paaralan na sumasali sa simbahan, ngunit hindi. ang simbahan, ngunit hindi. Naniniwala ako sa teorya ng buhay na walang hanggan at alam kong ang pagtitiwalag kay Kristo ang tamang gawin, ngunit hindi ko ito ginawa.

Bagama't ang aking ina ay patuloy na nagdarasal para sa akin, walang nangyari hanggang sa gabing tinanong ng pastor ang kongregasyon sa isang piraso ng papel ang pangalan ng isang tao na handa nilang ipagdasal upang maligtas. Kalaunan ay sinabi niya sa akin na nangolekta siya ng vib%liteen na mga piraso ng papel at ang pangalan ko ay nasa bawat isa sa kanila. Iy pagkatapos nilang simulan ang pagdarasal para sa akin, ako ay nagsimulang mawalan ng laman at nag-iisa at ang pakiramdam na ito ay tumindi hanggang sa nagsimula akong magbasa ng Bibliya upang hilingin sa Panginoon na ipakita sa akin kung ano ang gagawin.

Nagsisimba na ako noong Linggo ng umaga at noong Marso 1, 1998, dalawang linggo matapos akong ipagdasal ng labingwalong taong ito, sinabi sa akin ng Panginoon na lumabas ako sa pasilyo at gawin ang unang hakbang at gagawin Niya ang magpahinga. Iyon ang simula ng buhay ko kasama ang Panginoon. Bagama't sinayang ko ang unang apatnapu't siyam na taon ng aking buhay sa pamamagitan ng paglaban sa Panginoon, ngayon alam ko na ang ating tungkulin bilang mga Kristiyano ay gamitin ang lahat ng ating mga mapagkukunan upang tumulong sa pagpapalaganap ng Kanyang salita. At ito ang balak kong gawin sa bawat pagkakataong ibinibigay Niya sa akin!"

Kabanata 7

Paggawa ng Pangako

Ang aklat na ito ay hindi isinulat upang maupo sa isang istante sa isang lugar, ngunit sa halip ay tumagos sa iyong puso ng nakakatakot na katotohanang ito: ang walang hanggang tadhana ng isang tao ay nasa iyong mga kamay — may mamamatay, at mapupunta sa impiyerno maliban kung magdarasal ka!! Ipinagtanggol ni Andrew Murray na ang pamamagitan ay kailangang-kailangan, maging ang pangunahing elemento sa pagbabagong-loob ng mga kaluluwa: "May isang mundo na may mamamatay na milyun-milyon, na ang pamamagitan ay ang tanging pag-asa. Nababahala ako sa pag-ibig at paggawa ay medyo walang kabuluhan, dahil mayroong 90 maliit na pamamagitan. -Mga kaluluwa, ang bawat isa ay nagkakahalaga ng higit pa sa mga daigdig, walang halaga kaysa sa halagang ibinayad para sa kanila sa dugo ni Kristo, at abot-kamay ng kapangyarihan na maaaring makuha sa pamamagitan" (Murray 112).

Ang dalangin ko ay ang aklat na ito ay maging palagi mong kasama habang sinisipsip mo ang mga katotohanan nito, na nagiging makapangyarihang tagapamagitan para sa mga nawawalang kaluluwa na labis na nais at kailangan ng Diyos na ikaw ay maging. Habang binabasa mo itong tula ni Sandra Goodwin, sana'y mapukaw ang iyong puso na sabihing, "Opo, Panginoon, kukunin ko na ang trabaho."

NAGLALAKBAY NG NAKALUHOD

Kagabi naglakbay ako

Sa isang lupain sa kabila ng dagat.

Hindi ako sumakay ng barko o eroplano — nakaluhod akong naglakbay.

Nakita ko ang napakaraming tao doon

Sa pagkaalipin sa kanilang kasalanan,

At sinabi sa akin ni Hesus na dapat akong pumunta,

Na may mga kaluluwang maipagwawagi.

Ngunit sabi ko, "Hesus, hindi ako makakapunta

Sa mga lupain sa kabila ng dagat."

Mabilis siyang sumagot, "Oo, kaya mo —
Sa pamamagitan ng paglalakbay nang nakaluhod."
Sabi niya, "Manalangin ka, tutugunan ko ang pangangailangan.
Tumawag ka, at diringgin ko.

Kayo na ang bahalang mag-alala
Para sa mga nawawalang kaluluwa sa malayo at malapit."

At kaya ginawa ko, lumuhod ako sa panalangin,
Nagbigay ng ilang oras ng kaginhawaan,
At kasama ko ang Tagapagligtas
Nakaluhod akong naglakbay.

Habang nagdarasal ako, nakita ko ang mga kaluluwang naligtas
At gumaling ang mga baluktot na tao.
Nakita kong nabago ang lakas ng mga manggagawa ng Diyos
Habang nagtatrabaho sa bukid.

Sabi ko, "Oo, Panginoon, kukunin ko na ang trabaho.
Ang puso mo ay gusto kong pakiusapan.
Diringgin ko ang Iyong tawag at mabilis na aalis
Sa pamamagitan ng paglalakbay sa aking mga tuhod,"

(Lundstrom 207-08)

Ang aking bigay-Diyos na pasanin ay ang makitang dumami ang libu-libong bayan ng Diyos na maging mga mandirigma ng panalangin na namamagitan para sa mga kaluluwa. At ako ay lubos na mapapala kung ipapaalam mo sa akin na ikaw ay sumasama sa akin sa

pinakamaluwalhati, makapangyarihan at mabisa sa lahat ng mga ministeryo — nagdarasal para sa mga nawawala!!

Gayundin, kung mayroong isang partikular na tao na gusto mong makitang ligtas, ipadala sa akin ang kanyang pangalan at kaugnayan sa iyo, kasama ang anumang mahalagang impormasyon na magbibigay sa akin ng pananaw sa sitwasyon at sasang-ayon ako sa iyo sa panalangin para sa kanyang / ang kanyang pagbabagong loob ayon sa pangako ng Panginoon sa Mateo 18:19. Ngunit, hinihiling ko na gawin mo lamang ito kung ikaw ay desperado nang manalangin ayon sa mga prinsipyong ibinahagi ko sa aklat na ito. Hihilingin ko rin na ipaalam mo sa akin ang paggawa ng Diyos sa sitwasyon, lalo na kapag dumating ang kaligtasan!

My Prayer List

(1 Samuel 12:23) "God forbid that I should sin against the Lord in ceasing to pray for you"

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____
13. _____
14. _____
15. _____
16. _____
17. _____
18. _____
19. _____
20. _____
21. _____
22. _____
23. _____
24. _____

Works Cite

- Billheimer, Paul E. Destined to Overcome. Minneapolis: Bethany House, 1982.
- Blanchard, Charles. Getting Things From God. Chicago: Moody, 1934.
- Carre, E.G. Praying Hyde. South Plainsfield; Bridge, n.d.
- Chadwick, Samuel. The Way to Pentecost. Fort Washington: CLC. 2001.
- Chafer, Lewis S. True Evangelism. Findley: Durham, 1919.
- Chambers, Oswald. If Ye Shall Ask. Alexandria: Lamplighter, n.d.
- Christenson, Evelyn. Battling the Prince of Darkness, Wheaton: Victor, 1990.
- Cymbala, Jim. Fresh Wind, Fresh Fire. Grand Rapids: Zondervan, 1997.
- Deuwel, Wesley. Mighty Prevailing Prayer. Grand Rapids: Asbury, 1990.
- Dunn, Ronald. Don't Just Stand There, Pray Something. Nashville: Nelson, 1992.
- Eastman, Dick. No Easy Road. Grand Rapids: Baker, 1971.
- Edwards, Brian. Revival. Durham: Evangelical, 1990.
- Epp, Theodore H. Praying with Authority. Lincoln: Bible Broadcast, 1965.
- Finney, Charles G. Revivals of Religion. Old Tappan: Revell, n.d.
- Charles G. Finney: An Autobiography. Westwood: Revell, 1876.
- Gordon, A.J. The Holy Spirit In Missions. New York: Revell, 1893.
- Gordon, S.D. Quiet Talks on Prayer. New York: Revell, 1903.
- Huegel, F.J. Prayer's Deeper Secrets. Grand Rapids: Zondervan, 1959.
- Lundstrom, Lowell. How You Can Pray With Power and Get Results. Sisseton: Lundstrom Ministries, 1981.
- Matthews, R. Arthur. Born For Battle. Wheaton: Shaw, 1978.
- McClure, James G. K. Intercessory Prayer. Chicago: Moody, 1902.
- Murray, Andrew. The Ministry of Intercession. Old Tappan: Revell, n.d.
- Newell, Philip. Revival on God's Terms. Chicago: Moody, 1959.
- Penn-Lewis, Jess. Prayer and Evangelism. Dorset: Overcomer, n.d.
- Pierson, A.T. George Muller of Bristol. Old Tappan: Revell, 1899.

Ravenhill, Leonard. Revival God's Way. Minneapolis: Bethany House, 1986.

Smith, Eddie. Intercessors. Houston: Spiri Truth, 1998.

Spurgeon, Charles. My Conversion. Springdale: Whitaker, 1996.

Twelve Sermons on Prayer. Grand Rapids: Baker, 1990.

Steer, Roger. George Muller: Delighted in God. Wheaton: Shaw, 1981.

